ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ច្បាប់ ស្តីពី ជលផល

ឆ្នាំ ២០២៥

ច្បាប់ស្តីពីជលផល ឆ្នាំ២០២៥

១៣- ឧបករណ៍នេសាទសមុទ្រខ្នាតធំ

ល.រ.	ឈ្មោះឧបករណ៍នេសាទ	ចំនួន	ប្រវែង/ក្រឡា	ផ្សេងៗ
១	អួនអូស	១ចូរ	- ក្រឡាថ្នក់កន្ទុយអួន ១,៥ស.ម.ឡើង	- នាវានេសាទប្រវែងលើស២៤ម.ធ្វើនេសាទសមុទ្រក្រៅ
២	អួនទិត		- ប្រវែងលើស៥០០ម. - ក្រឡា៣ស.ម.ឡើង	- អនុញ្ញាតឱ្យនេសាទនៅសមុទ្រក្រៅ
៣	អួនហ៊ុមរួមផ្សំភ្លើង		- ប្រវែងលើស៥០០ម. - ក្រឡា៣,៥ស.ម.ឡើង	- អនុញ្ញាតឱ្យនេសាទនៅសមុទ្រក្រៅ
៤	អួនកាកឹម		- ប្រវែងលើស៥០០ម. - ក្រឡា០,៥ស.ម.ឡើង	- អនុញ្ញាតឱ្យនេសាទនៅសមុទ្រក្រៅ
៥	អួនអូសគូ		- ក្រឡាថ្នក់កន្ទុយអួន ១,៥ស.ម.ឡើង	- អនុញ្ញាតឱ្យនេសាទនៅសមុទ្រក្រៅ

២- ប្រភេទនាវានេសាទនិងនាវាពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទសមុទ្រ

ក- ប្រភេទនាវានេសាទសមុទ្រ

ល.រ.	ប្រភេទនាវា	ប្រវែងនាវានេសាទ	ផ្សេងៗ
១	នាវាខ្នាតតូច	ខ្លីជាង១២ម.	លើកលែងនាវានេសាទអួនអូស ឈិបយន្ត ឬឈ្នាងអូសគ្រែង គ្រំ ឬលៀស
២	នាវាខ្នាតមធ្យម	ចាប់ពី១២ម. ដល់២៤ម.	នាវានេសាទអួនអូស ឈិបយន្ត ឬឈ្នាងអូសគ្រែង គ្រំ ឬលៀសកម្លាំងម៉ាស៊ីនតូចជាង៥០០សេះ
៣	នាវាខ្នាតធំ	លើស២៤ម.	នាវានេសាទអួនអូសកម្លាំងម៉ាស៊ីនលើស៥០០សេះ

ខ- ប្រភេទនាវាពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទសមុទ្រ

ល.រ.	ប្រភេទនាវា	ប្រវែងនាវាពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ	ផ្សេងៗ
១	នាវាខ្នាតតូច	ខ្លីជាង១២ម.	
២	នាវាខ្នាតមធ្យម	ចាប់ពី១២ម. ដល់២៤ម.	
៣	នាវាខ្នាតធំ	លើស២៤ម.	

សម្គាល់: ម. = ម៉ែត្រ, ស.ម. = សង់ទីម៉ែត្រ

នស/រកម/០៦២៥/ ០២៤

ព្រះរាជក្រម

យើង

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៨២៣/១៩៨១ ចុះថ្ងៃទី២២ ខែសីហា ឆ្នាំ២០២៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០២២៤/២០៥ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០២៤ ស្តីពីការតែងតាំងបំពេញបន្ថែមសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩២៤/១១៦៩ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០២៤ ស្តីពីការកែសម្រួលនិងតែងតាំងសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១១២៤/១៤៧៧ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០២៤ ស្តីពីការកែសម្រួលនិងតែងតាំងបំពេញបន្ថែមសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៦១៨/០១២ ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៨ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/១៣ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ
- បានទ្រង់យល់សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយរបស់សម្តេចមហាបវរធិបតី **ហ៊ុន ម៉ាណែត** នាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ប្រកាសឱ្យប្រើ

ច្បាប់ស្តីពីជលផល ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តកាលពីថ្ងៃទី២២ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០២៥ នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភាលើកទី៤ នីតិកាលទី៧ ហើយដែលព្រឹទ្ធសភាបានពិនិត្យចប់សព្វគ្រប់លើទម្រង់និងគតិច្បាប់នេះទាំងស្រុងកាលពីថ្ងៃទី១៦ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០២៥ នាសម័យប្រជុំព្រឹទ្ធសភាលើកទី៣ នីតិកាលទី៥ ហើយដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅ៖

៣៨	លបត្រីតុកកែ	លើស៣០លប	- ក្រឡា៦ស.ម.ឡើង	
៣៩	លបប្រីសច្រើន ឬកន្ទុយកណ្ដុរ	លើស៣០លប	- ក្រឡា៣ស.ម.ឡើង	
៤០	អួនអូស	១ចូរ	- ក្រឡាថ្នក់កន្ទុយអួន ១,៥ស.ម.ឡើង	- នាវានេសាទប្រវែងខ្លីជាង១២ម. អាចធ្វើនេសាទក្នុងកន្លែងនេសាទតាមឆ្នេរ ចំពោះតែទីតាំងដែលត្រូវបានកំណត់ជាក់លាក់ - នាវានេសាទប្រវែងចាប់ពី១២ម. ដល់២៤ម. ធ្វើនេសាទសមុទ្រក្រៅ
៤១	អួនទិត		- ប្រវែងមិនលើស៥០០ម. - ក្រឡា៣ស.ម.ឡើង	អនុញ្ញាតឱ្យនេសាទសមុទ្រក្រៅ
៤២	អួនហ៊ុមរួមផ្សំភ្លើង		- ប្រវែងមិនលើស៥០០ម. - ក្រឡា៣,៥ស.ម.ឡើង	អនុញ្ញាតឱ្យនេសាទសមុទ្រក្រៅ
៤៣	អួនកាកឹម		- ប្រវែងមិនលើស៥០០ម. - ក្រឡា០,៥ស.ម.ឡើង	អនុញ្ញាតឱ្យនេសាទសមុទ្រក្រៅ
៤៤	អួនហ៊ុមកៀនច្រាំង		- ប្រវែងលើស២០០ម. - ក្រឡា៣ស.ម.ឡើង	
៤៥	អួនខ្ញូវឬមងខ្ញូវ		- ប្រវែងលើស២០០ម. - ក្រឡា៣ស.ម.ឡើង	
៤៦	អួនកេវឬមងកេវ		- ប្រវែងលើស២០០ម. - ក្រឡា៣ស.ម.ឡើង	
៤៧	អួនត្រីកាឡេងគេង		- ប្រវែងលើស២០០ម. - ក្រឡា១,៥ស.ម.ឡើង	

១៩	មងត្រីផ្ទោង		- ប្រវែងលើស២០០០ម. - ក្រឡា២,៥ស.ម.ឡើង	
២០	មងត្រីកន្ធាំង		- ប្រវែងលើស២០០០ម. - ក្រឡា៤ស.ម.ឡើង	
២១	មងក្តាម		- ប្រវែងលើស២០០០ម. - ក្រឡា៨ស.ម.ឡើង	
២២	មងប៉ាកាំង ឬបង្កងកណ្តូប		- ប្រវែងលើស២០០០ម. - ក្រឡា៨ស.ម.ឡើង	
២៣	មងត្រីកាម៉ុង		- ប្រវែងលើស២០០០ម. - ក្រឡា៣,៥ស.ម.ឡើង	
២៤	មងត្រីកន្ទុយរឹង		- ប្រវែងលើស២០០០ម. - ក្រឡា៤ស.ម.ឡើង	
២៥	មងត្រីកាវ៉ាវ		- ប្រវែងលើស២០០០ម. - ក្រឡា៧ស.ម.ឡើង	
២៦	មងត្រីបេកា		- ប្រវែងលើស២០០០ម. - ក្រឡា៨ស.ម.ឡើង	
២៧	មងត្រីសំប៉ាន		- ប្រវែងលើស២០០០ម. - ក្រឡា១០ស.ម.ឡើង	
២៨	មងត្រីគួន		- ប្រវែងលើស២០០០ម. - ក្រឡា២,៥ស.ម.ឡើង	
២៩	អួនត្រីស		- ប្រវែងលើស២០០ម. - ក្រឡា២,៥ស.ម.ឡើង	
៣០	មងបង្គា៣ជាន់		- ប្រវែងលើស២០០០ម. - ក្រឡា៣,៥ស.ម.ឡើង	
៣១	មងបង្គា១ជាន់		- ប្រវែងលើស២០០០ម. - ក្រឡា៣,៥ស.ម.ឡើង	
៣២	មងហ៊ុម		- ប្រវែងលើស១០០ម. ដល់២០០ម. - ក្រឡា៣ស.ម.ឡើង	
៣៣	លបមឹក	លើស១០០លប	- ក្រឡា៦ស.ម.ឡើង	
៣៤	លបក្តាម	លើស១០០០លប	- ក្រឡា៦ស.ម.ឡើង	
៣៥	លបបង្គា	លើស១០០លប		
៣៦	លបខ្យង	លើស១០០លប		
៣៧	លបត្រី	លើស៣០លប	- ក្រឡា៦ស.ម.ឡើង	

x

ច្បាប់
ស្តីពី
ជលផល

១២- ឧបករណ៍នេសាទសមុទ្រខ្នាតមធ្យម

ល.រ.	ឈ្មោះឧបករណ៍នេសាទ	ចំនួន	ប្រវែង/ក្រឡា	ផ្សេងៗ
១	សន្ទូចរនងត្រី	លើស១៥០០ផ្លែ		
២	សន្ទូចរនងបបែល	លើស១៥០០ផ្លែ		
៣	សន្ទូចរនងមឹក	លើស១៥០០ផ្លែ		
៤	រនងផ្អាក់មឹក	លើស១៥០០គ្រាប់		
៥	ឈិបយន្ត		- ក្រឡា២ស.ម.ឡើង	
៦	ឈ្នាងអូសគ្រែង គ្រុំ ឬលៀស		- មាត់ឈ្នាងមិនលើស១,២ម. - ក្រឡា២ស.ម.ឡើង	
៧	ឈ្នាងអូសគ្រំក្រឡាហូល		- មាត់ឈ្នាងមិនលើស១,២ម. - ក្រឡា១,២ស.ម.ឡើង	
៨	មងត្រីចម្រុះ		- ប្រវែងលើស២០០០ម. - ក្រឡា៣,៥ស.ម.ឡើង	
៩	មងត្រីក្បក		- ប្រវែងលើស២០០០ម. - ក្រឡា៣,៥ស.ម.ឡើង	
១០	មងត្រីឆ្លង់		- ប្រវែងលើស២០០០ម. - ក្រឡា១០ស.ម.ឡើង	
១១	មងត្រីក្លុក		- ប្រវែងលើស២០០០ម. - ក្រឡា៨ស.ម.ឡើង	
១២	មងត្រីអណ្តាតឆ្កែ		- ប្រវែងលើស២០០០ម. - ក្រឡា៤ស.ម.ឡើង	
១៣	មងត្រីចាប		- ប្រវែងលើស២០០០ម. - ក្រឡា៦ស.ម.ឡើង	
១៤	មងបបែល		- ប្រវែងលើស២០០០ម. - ក្រឡា១៥ស.ម.ឡើង	
១៥	មងត្រីព្រលួស		- ប្រវែងលើស២០០០ម. - ក្រឡា២,៥ស.ម.ឡើង	
១៦	មងត្រីប្រខុប ឬត្រីតាម៉យ		- ប្រវែងលើស២០០០ម. - ក្រឡា៣,៥ស.ម.ឡើង	
១៧	មងត្រី[illegible]ប៉ាស់ ឬត្រីដូ[illegible]		- ប្រវែងលើស២០០០ម. - ក្រឡា៤ស.ម.ឡើង	
១៨	មងត្រី[illegible]		- ប្រវែងលើស២០០០ម. - ក្រឡា៣ស.ម.ឡើង	

ROYAUME DU CAMBODGE LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

៤២	មងត្រីសំប៉ាន		- ប្រវែងមិនលើស២០០០ម. - ក្រឡា១០ស.ម.ឡើង	
៤៣	មងត្រីគូន		- ប្រវែងមិនលើស២០០០ម. - ក្រឡា២,៥ស.ម.ឡើង	
៤៤	អួនត្រីស		- ប្រវែងមិនលើស២០០ម. - ក្រឡា២,៥ស.ម.ឡើង	
៤៥	អួនត្រីកាឡេងតេង		- ប្រវែងមិនលើស២០០ម. - ក្រឡា១,៥ស.ម.ឡើង	
៤៦	មងបង្គា៣ជាន់		- ប្រវែងមិនលើស២០០០ម. - ក្រឡា៣,៥ស.ម.ឡើង	
៤៧	មងបង្គា១ជាន់		- ប្រវែងមិនលើស២០០០ម. - ក្រឡា៣,៥ស.ម.ឡើង	
៤៨	មងហ៊ុម		- ប្រវែងមិនលើស១០០ម. - ក្រឡា៣ស.ម.ឡើង	
៤៩	លបមឹក	មិនលើស១០០លប	- ក្រឡា៦ស.ម.ឡើង	
៥០	លបក្តាម	មិនលើស១០០០លប	- ក្រឡា៦ស.ម.ឡើង	
៥១	លបបង្គា	មិនលើស១០០លប		
៥២	លបខ្យង	មិនលើស១០០លប		
៥៣	លបត្រី	មិនលើស៣០លប	- ក្រឡា៦ស.ម.ឡើង	
៥៤	លបត្រីតុកកែ	មិនលើស៣០លប	- ក្រឡា៦ស.ម.ឡើង	
៥៥	លបប្រឹសច្រើនឬ លបកន្ទុយកណ្តុរ	មិនលើស៣០លប	- ក្រឡា៣ស.ម.ឡើង	
៥៦	អួនហ៊ុមកៀនច្រាំង		- ប្រវែងមិនលើស២០០ម. - ក្រឡា៣ស.ម.ឡើង	
៥៧	អួនខ្ចូវឬមងខ្ចូវ		- ប្រវែងមិនលើស២០០ម. - ក្រឡា៣ស.ម.ឡើង	
៥៨	អួនកេវឬមងកេវ		- ប្រវែងមិនលើស២០០ម. - ក្រឡា៣ស.ម.ឡើង	

ជំពូកទី១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា១ .-

ច្បាប់នេះកំណត់អំពីការគ្រប់គ្រង ការអភិរក្ស និងការអភិវឌ្ឍធនធានជលផលប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងនិរន្តរភាព សំដៅលើកកម្ពស់សន្តិសុខស្បៀងនិងសេដ្ឋកិច្ចជាតិ ព្រមទាំងធានាដល់ការការពារសិទ្ធិនិងផលប្រយោជន៍របស់ប្រជានេសាទ សហគមន៍នេសាទ វារីវប្បករ និងអាជីវករដែលធ្វើអាជីវកម្មផល ផលិតផលជលផល។

មាត្រា២ .-

ច្បាប់នេះមានវិសាលភាពអនុវត្តលើធនធានជលផល តំបន់គ្រប់គ្រងជលផល ប្រតិបត្តិករនិងសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធជលផល នៅក្នុងដែនអធិបតេយ្យនិងដែនយុត្តាធិការនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ព្រមទាំងការធ្វើនេសាទក្នុងតំបន់ក្រៅដែនយុត្តាធិការជាតិ ស្របតាមអនុសញ្ញា កិច្ចព្រមព្រៀង ឬលិខិតុបករណ៍អន្តរជាតិ ដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជាភាគី។

មាត្រា៣ .-

វាក្យសព្ទសំខាន់ៗដែលប្រើក្នុងច្បាប់នេះ ត្រូវបានកំណត់និយមន័យនៅក្នុងសទ្ទានុក្រមដែលជាឧបសម្ព័ន្ធទី១ នៃច្បាប់នេះ។

ជំពូកទី២
ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច

មាត្រា៤ .-

ការគ្រប់គ្រង ការអភិរក្ស និងការអភិវឌ្ឍជលផល ស្ថិតក្រោមសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។ ការគ្រប់គ្រង ការអភិរក្ស និងការអភិវឌ្ឍជលផលដែលស្ថិតក្នុងតំបន់ការពារធម្មជាតិត្រូវអនុវត្តស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ។

រាជរដ្ឋាភិបាលអាចកំណត់អំពីតួនាទី ការទទួលខុសត្រូវ និងកិច្ចសហការជាក់លាក់សម្រាប់ក្រសួង ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យជលផលស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ។

មាត្រា៥ .-

ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ មានតួនាទីជាសេនាធិការឱ្យរាជរដ្ឋាភិបាលក្នុងការគ្រប់គ្រង ការអភិរក្ស និងការអភិវឌ្ឍជលផលក្នុងដែនសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះនិងបទប្បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធជាធរមាន។

ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ត្រូវមានអង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកជលផលជាសេនាធិការ ដែលអង្គភាពជំនាញនេះកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

មាត្រា៦ .-

រាជរដ្ឋាភិបាល អាចផ្ទេរមុខងារនិងការទទួលខុសត្រូវជាក់លាក់មួយចំនួនក្នុងការគ្រប់គ្រង ការអភិរក្ស និងការអភិវឌ្ឍជលផលទៅឱ្យរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដោយអនុលោមតាមច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន។

រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវចូលរួមគ្រប់គ្រង អភិរក្ស និងអភិវឌ្ឍជលផលដែលស្ថិតក្នុងដែនសមត្ថកិច្ចរបស់រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិនីមួយៗស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនានាជាធរមាន។

ជំពូកទី៣
និរន្តរភាពនៃការគ្រប់គ្រងជលផល

មាត្រា៧ .-

ការគ្រប់គ្រងជលផល ត្រូវគោរពតាមគោលការណ៍ ដូចខាងក្រោម៖

១- គ្រប់គ្រង អភិរក្ស អភិវឌ្ឍ និងប្រើប្រាស់ធនធានជលផលប្រកបដោយនិរន្តរភាព ដោយផ្អែកលើព័ត៌មានទិន្នន័យវិទ្យាសាស្ត្រ។

២- ប្រើប្រាស់និងបែងចែកធនធានជលផលប្រកបដោយសមធម៌។

៣- លើកកម្ពស់កិច្ចសហប្រតិបត្តិការក្នុងការគ្រប់គ្រងធនធានជលផលប្រកបដោយតម្លាភាពនិងបរិយាបន្ន។

៤- លើកកម្ពស់ការអភិវឌ្ឍវារីវប្បកម្មនៅតំបន់ដែលមានសក្តានុពល។

៥- គោរពកិច្ចព្រមព្រៀងនិងលិខិតុបករណ៍អន្តរជាតិនិងថ្នាក់តំបន់ពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត ដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជាភាគី។

៦- អនុវត្តលក្ខខណ្ឌការងារសមស្របក្នុងការងារជលផលនៅលើនាវានេសាទឬនាវាពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ ដើម្បីការពារពលករ ប្រឆាំងនឹងការជួញដូរមនុស្សឬប្រើពលករដោយបង្ខំ។

៧- ធានាសុវត្ថិភាពចំណីអាហារ។

៨- លើកកម្ពស់ជីវភាពប្រជានេសាទឱ្យបានល្អប្រសើរ។

មាត្រា៨ .-

ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិមានសមត្ថកិច្ច ត្រូវទទួលបានថវិកាចំណូលពីវិស័យជលផល ជាអាទិភាពតាមនីតិវិធីហិរញ្ញវត្ថុ សម្រាប់បម្រើការគ្រប់គ្រង ការអភិរក្ស និងការអភិវឌ្ឍជលផលប្រកបដោយនិរន្តរភាព។

មាត្រា៩ .-

ត្រូវកំណត់យកថ្ងៃទី១ ខែកក្កដា ជាទិវាមច្ឆជាតិ។

ជំពូកទី៤
តំបន់គ្រប់គ្រងជលផល

មាត្រា១០ .-

តំបន់គ្រប់គ្រងជលផល រួមមានដែនដីលិចទឹកអចិន្ត្រៃយ៍ នាទីព្រៃលិចទឹក នាទីព្រៃកោងកាង ដែនដីលិចទឹកនារដូវជំនន់ឡើង និងដែនដីដែលទទួលរបបទឹកជោរ នាចពីសមុទ្រដែលមានតួនាទីសំខាន់បម្រើឱ្យការនេសាទគ្រប់ប្រភេទនិងការការពារប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីជលផល។

ដែនដីលិចទឹកអចិន្ត្រៃយ៍ ជាអាទិ៍សមុទ្រ ទន្លេ ដៃទន្លេ បឹង ព្រែក ស្ទឹង អូរ អាងទឹក។

ដែនដីលិចទឹកនារដូវជំនន់ឡើង ជាអាទិ៍វាលភក់ ត្រពាំង រណ្ដៅ ទីជម្រកសំខាន់ តំបន់ដីសើម ទំនាបលិចទឹក។

ដែនដីដែលទទួលរបបទឹកជោរ នាចពីសមុទ្រ ជាអាទិ៍ឆ្នេរខ្សាច់ ឆ្នេរថ្ម។

មាត្រា១១ .-

តំបន់គ្រប់គ្រងជលផលអាចគ្របដណ្ដប់លើដីសាធារណៈនិងដីកម្មសិទ្ធិឯកជននារដូវជំនន់ឡើង ប៉ុន្តែការគ្រប់គ្រងធនធានជលផលមិនប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិនៃកម្មសិទ្ធិឯកជននោះឡើយ។

តំបន់គ្រប់គ្រងជលផលចែកជាតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលទឹកសាបនិងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលសមុទ្រ។

២៤	មងត្រីក្បក		- ប្រវែងមិនលើស២០០០ម. - ក្រឡា៣,៥ស.ម.ឡើង	
២៥	មងត្រីឆ្កង់		- ប្រវែងមិនលើស២០០០ម. - ក្រឡា១០ស.ម.ឡើង	
២៦	មងត្រីក្អុក		- ប្រវែងមិនលើស២០០០ម. - ក្រឡា៩ស.ម.ឡើង	
២៧	មងត្រីអណ្ដាតឆ្កែ		- ប្រវែងមិនលើស២០០០ម. - ក្រឡា៥,៥ស.ម.ឡើង	
២៨	មងត្រីចាប		- ប្រវែងមិនលើស២០០០ម. - ក្រឡា៦ស.ម.ឡើង	
២៩	មងបបែល		- ប្រវែងមិនលើស២០០០ម. - ក្រឡា១៥ស.ម.ឡើង	
៣០	មងត្រីព្រលួស		- ប្រវែងមិនលើស២០០០ម. - ក្រឡា២,៥ស.ម.ឡើង	
៣១	មងត្រីប្រខុប ឬត្រីកាម៉យ		- ប្រវែងមិនលើស២០០០ម. - ក្រឡា៣,៥ស.ម.ឡើង	
៣២	មងត្រីកាប៉ាស់ ឬត្រីដូរអង្ករ		- ប្រវែងមិនលើស២០០០ម. - ក្រឡា៤ស.ម.ឡើង	
៣៣	មងត្រីក្សាន្ត		- ប្រវែងមិនលើស២០០០ម. - ក្រឡា៣ស.ម.ឡើង	
៣៤	មងត្រីផ្ទោង		- ប្រវែងមិនលើស២០០០ម. - ក្រឡា២,៥ស.ម.ឡើង	
៣៥	មងត្រីកន្ទាំង		- ប្រវែងមិនលើស២០០០ម. - ក្រឡា៤ស.ម.ឡើង	
៣៦	មងក្ដាម		- ប្រវែងមិនលើស២០០០ម. - ក្រឡា៨ស.ម.ឡើង	
៣៧	មងប៉ាកាំង ឬបង្កងកណ្ដូប		- ប្រវែងមិនលើស២០០០ម. - ក្រឡា៨ស.ម.ឡើង	
៣៨	មងត្រីកាម៉ុង		- ប្រវែងមិនលើស២០០០ម. - ក្រឡា៣,៥ស.ម.ឡើង	
៣៩	មងត្រីកន្ទុយរឹង		- ប្រវែងមិនលើស២០០០ម. - ក្រឡា៤,៨ស.ម.ឡើង	
៤០	មងត្រីកាវ		- ប្រវែងមិនលើស២០០០ម. - ក្រឡា៧ស.ម.ឡើង	
៤១	មងត្រីបេកា		- ប្រវែងមិនលើស២០០០ម. - ក្រឡា៨ស.ម.ឡើង	

ខ- ឧបករណ៍នេសាទសមុទ្រ

ខ១- ឧបករណ៍នេសាទសមុទ្រខ្នាតតូច

ល.រ.	ឈ្មោះឧបករណ៍នេសាទ	ចំនួន	ប្រវែង/ក្រឡា	ផ្សេងៗ
១	សាង			
២	សម			
៣	ច្បូក			
៤	កង្វារ			
៥	ព្រួញបាញ់			មិនអនុញ្ញាតក្នុងតំបន់ផ្កាថ្ម/តំបន់ថ្មប៉ប្រះទឹក
៦	ឈិបរុញដោយដៃ		ក្រឡា១,៥ស.ម.ឡើង	
៧	ឈិបរុញគីឬរង្វះគី			ប្រើដោយដៃ
៨	ថ្នូងដងគី			ប្រើដោយដៃ
៩	ថ្នូងដងមឹក			ប្រើដោយដៃ
១០	សំណាញ់		ក្រឡា១,៥ស.ម.ឡើង	
១១	អញ្ចង		ក្រឡា១,៥ស.ម.ឡើង	
១២	នោស់ឬឈ្នាងអូសគ្រែងឈាម		ក្រឡា២ស.ម.ឡើង	ប្រើដោយដៃ
១៣	ផ្ទូងផាង		ក្រឡា១,៥ស.ម.ឡើង	
១៤	ឈ្នក់ក្ដាម		ក្រឡា១,៥ស.ម.ឡើង	
១៥	លបរួមផ្សំរបាំងព្រួលឬសាច់អួន		ចន្លោះត្រៀមមួយទៅត្រៀមមួយចាប់ពី១,៥ស.ម.ឡើង ឬសាច់អួន២,៥ស.ម.ឡើង	
១៦	សន្ទូច			
១៧	សន្ទូចមឹក			
១៨	សន្ទូចត្រីបេកា			
១៩	សន្ទូចរនងត្រី	មិនលើស១៥០០ផ្លែ		
២០	សន្ទូចរនងបបែល	មិនលើស១៥០០ផ្លែ		
២១	សន្ទូចរនងមឹក	មិនលើស១៥០០ផ្លែ		
២២	រនងផ្កាក់មឹក	មិនលើស១៥០០គ្រាប់		
២៣	មងត្រីបម្រុះ		-ប្រវែងមិនលើស២០០០ម. -ក្រឡា៣,៥ស.ម.ឡើង	

មាត្រា១២ .-

តំបន់គ្រប់គ្រងជលផលទឹកសាប ត្រូវបានកំណត់ដូចខាងក្រោម៖

១- កន្លែងនេសាទសាធារណៈ។

២- កន្លែងនេសាទកំណត់ឧបករណ៍នេសាទដាក់លាក់។

៣- កន្លែងសហគមន៍នេសាទ។

៤- កន្លែងអភិវឌ្ឍវារីវប្បកម្ម។

៥- កន្លែងអភិរក្សជលផល។

៦- កន្លែងអភិរក្សនិងការពារសត្វផ្សោតទន្លេមេគង្គ។

មាត្រា១៣ .-

តំបន់គ្រប់គ្រងជលផលសមុទ្រ ត្រូវបានកំណត់ដូចខាងក្រោម៖

១- កន្លែងនេសាទសាធារណៈ។

២- កន្លែងសហគមន៍នេសាទ។

៣- កន្លែងអភិវឌ្ឍវារីវប្បកម្ម។

៤- កន្លែងអភិរក្សជលផល។

មាត្រា១៤ .-

នីតិវិធីនិងលក្ខណវិនិច្ឆ័យនៃការបង្កើតឬរំសាយតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

ការបង្កើតឬរំសាយកន្លែងនីមួយៗនៃតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

មាត្រា១៥ .-

ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ មានសិទ្ធិអនុញ្ញាតឱ្យប្រើតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលទៅតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះដល់បុគ្គល ដើម្បីធ្វើការនេសាទ អាជីវកម្មលើផល ផលិតផលជលផល និងវារីវប្បកម្ម ព្រមទាំងស្រាវជ្រាវផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រលើធនធានជលផល។

រាល់ការប្រើប្រាស់តំបន់គ្រប់គ្រងជលផល ដើម្បីគោលបំណងក្រៅវិស័យជលផល ត្រូវមានការសម្រេចពីរាជរដ្ឋាភិបាល តាមសំណើរបស់ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ដោយមានការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិមានសមត្ថកិច្ច។

មាត្រា១៦ .-

អង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកជលផល អាចស្នើសុំចុះបញ្ជីដីប្រភេទណាមួយនៃតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលជាទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ។

ការផ្ដល់កម្មសិទ្ធិឬសិទ្ធិកាន់កាប់ដីដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៅក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលអាចប្រព្រឹត្តទៅបាន លុះត្រាតែមានការសិក្សាវាយតម្លៃពីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ដោយមានការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធដោយអនុលោមតាមច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន។

មាត្រា១៧ .-

ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ មានសិទ្ធិរៀបចំ ចាត់ចែង និងគ្រប់គ្រងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលដើម្បីអភិវឌ្ឍជាតំបន់ទេសចរណ៍ជលផល ដោយសហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័ន រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដៃគូអភិវឌ្ឍ និងវិស័យឯកជនពាក់ព័ន្ធ។

ការបង្កើតនិងការគ្រប់គ្រងតំបន់ទេសចរណ៍ជលផល ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

ជំពូកទី៥
ការការពារនិងការអភិរក្សធនធានជលផល

មាត្រា១៨ .-

ហាមឃាត់សកម្មភាពក្នុងកន្លែងអភិរក្សជលផលដូចខាងក្រោម៖

១- ការធ្វើនេសាទគ្រប់ប្រភេទ លើកលែងតែមានការអនុញ្ញាតពីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ សម្រាប់ធ្វើការពិសោធនិងការសិក្សាស្រាវជ្រាវបច្ចេកទេសវិទ្យាសាស្ត្រជលផល។

២- ការធ្វើនាវាចរណ៍ឆ្លងកាត់ដោយរៀបចំឧបករណ៍នេសាទដែលមានលក្ខណៈប៉ុនប៉ងធ្វើការនេសាទ ឬសកម្មភាពផ្សេងទៀតដែលប៉ះពាល់ដល់ធនធានជលផល។

៣- ការតាំងទីលំនៅថ្មីដែលស្ថិតនៅតិចជាង២(ពីរ)គីឡូម៉ែត្រពីព្រំប្រទល់កន្លែងអភិរក្សជលផល លើកលែងតែទីស្នាក់ការរបស់មន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចដែលប្រើប្រាស់សម្រាប់គោលបំណងអនុវត្តច្បាប់។

មាត្រា១៩ .-

ហាមឃាត់សកម្មភាពក្នុងកន្លែងអភិរក្សសត្វផ្សោតទន្លេមេគង្គដូចខាងក្រោម៖

១- ការធ្វើនេសាទគ្រប់ប្រភេទ។

២- ការធ្វើវារីវប្បកម្ម។

៣- ការធ្វើនាវាចរណ៍ឆ្លងកាត់ដែលមានឧបករណ៍ប៉ុនប៉ងធ្វើការនេសាទ។

៤- ការធ្វើនាវាចរណ៍ដែលមានល្បឿនលើសពី៣០(សាមសិប)គីឡូម៉ែត្រក្នុងមួយម៉ោង។

៥- ការតាំងទីលំនៅថ្មី។

៦- ការធ្វើសកម្មភាពផ្សេងទៀតដែលប៉ះពាល់ដល់សត្វផ្សោត។

ហាមឃាត់ការធ្វើនេសាទក្នុងកន្លែងការពារសត្វផ្សោត ដោយប្រើឧបករណ៍នេសាទខ្នាតមធ្យមនិងខ្នាតធំ លើកលែងតែការធ្វើនេសាទដោយឧបករណ៍នេសាទខ្នាតតូច។

ប្រភេទឧបករណ៍នេសាទខ្នាតតូចដែលអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើការនេសាទក្នុងកន្លែងការពារសត្វផ្សោត ត្រូវបានកំណត់ស្របតាមមាត្រា២៨នៃច្បាប់នេះ។

មាត្រា២០ .-

ហាមឃាត់សកម្មភាពនិងការប្រើឧបករណ៍នេសាទដូចខាងក្រោម៖

១- ឧបករណ៍ឆក់ គ្រឿងផ្ទុះ ឬសារធាតុពុល។

២- ឧបករណ៍នេសាទមុជចាក់ឬមុជបាញ់ត្រីនៅក្នុងអន្លង់នៃតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលទឹកសាបឬតំបន់ផ្កាថ្ម តំបន់ថ្មប៉ប្រះទឹកនៃតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលសមុទ្រ។

៣- ការធ្វើនេសាទរួមផ្សំបំពង់ខ្យល់ឬម៉ាស៊ីនខ្យល់។

៤- ឧបករណ៍នេសាទស្បៃមុង លើកលែងឧបករណ៍នេសាទគីឬថ្នង។

៥- ការធ្វើនេសាទដោយប្រើឧបករណ៍អួនអូសសេះសមុទ្រ។

៦- ការប្រើឧបករណ៍នេសាទបង្កើតថ្មីឬឧបករណ៍នេសាទដែលគ្មានក្នុងឧបសម្ព័ន្ធទី២នៃច្បាប់នេះ ឬគ្មានក្នុងប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ឬរបៀបនេសាទបែបថ្មីដែលបំផ្លាញធនធានជលផលឬប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីជលផល។

ROYAUME DU CAMBODGE LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

ក៣- ឧបករណ៍នេសាទទឹកសាបខ្នាតធំ

ល.រ.	ឈ្មោះឧបករណ៍នេសាទ	ប្រវែង/ក្រឡា	ផ្សេងៗ
១	ដាយត្រី	- បណ្ដោយប្រវែង១២០ម. ទទឹងមាត់ប្រវែង២៧ម. - ក្រឡាប្រដេញពីធំទៅតូចរហូតដល់ថ្នក់កន្ទុយដាយ	
២	ដាយត្រីលេញ	- បណ្ដោយប្រវែង១០០ម. ទទឹងមាត់ប្រវែង២៧ម. - ក្រឡាប្រដេញពីធំទៅតូចរហូតដល់ថ្នក់កន្ទុយដាយ	
៣	ដាយបង្កង	- បណ្ដោយប្រវែង៣០ម. ទទឹងមាត់ប្រវែង៨ម. - ក្រឡាប្រដេញចាប់ពី៤ស.ម.ចុះ ដល់ថ្នក់កន្ទុយដាយ	
៤	ធ្នស់	ចន្លោះគ្រៀមមួយទៅគ្រៀមមួយចាប់ពី១,៥ស.ម. ឡើងឬសាច់អួន២,៥ស.ម.ឡើង	

ROYAUME DU CAMBODGE LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

ក២- ឧបករណ៍នេសាទទឹកសាបខ្នាតមធ្យម

ល.រ.	ឈ្មោះឧបករណ៍នេសាទ	ប្រវែង/ក្រឡា	ផ្សេងៗ
១	នាម	ក្រឡា១,៥ស.ម.ឡើង	- អនុញ្ញាតឱ្យធ្វើនេសាទតែនៅទន្លេមេគង្គនិងទន្លេបាសាក់ - កម្លាំងម៉ាស៊ីនមិនលើស២០សេះ
២	ចៃប៉ា	ក្រឡា១,៥ស.ម.ឡើង	កម្លាំងម៉ាស៊ីនមិនលើស២០សេះ និងមិនប្រើខ្យល់រួមផ្សំ
៣	ជន	ក្រឡា១,៥ស.ម.ឡើង	- អនុញ្ញាតឱ្យធ្វើនេសាទតែនៅទន្លេមេគង្គនិងទន្លេបាសាក់ - កម្លាំងម៉ាស៊ីនមិនលើស២០សេះ
៤	ម៉ាញ់	ក្រឡា១,៥ស.ម.ឡើង	- អនុញ្ញាតឱ្យធ្វើនេសាទតែនៅទន្លេមេគង្គ - កម្លាំងម៉ាស៊ីនមិនលើស២០សេះ
៥	អួនហ៊ុម	ក្រឡា១,៥ស.ម.ឡើង - ប្រវែងមិនលើស៦០០ម. ក្នុងបឹងទន្លេសាប - ប្រវែងមិនលើស៣០០ម. ក្រៅបឹងទន្លេសាប	កម្លាំងម៉ាស៊ីនមិនលើស៣០សេះ
៦	អួនព្រយុង	- ក្រឡា១,៥ស.ម.ឡើង - ប្រវែងមិនលើស៣០០ម.	កម្លាំងម៉ាស៊ីនមិនលើស៣០សេះ
៧	លប លបណប្ញាវ ឬលូ ឬឡុក	ចន្លោះត្រៀមមួយទៅត្រៀមមួយចាប់ពី១,៥ស.ម.ឡើងឬសាច់អួន២,៥ស.ម.ឡើង -រួមផ្សំរបាំងព្រួលឬសាច់អួនប្រវែងលើស២៥០ម. ដល់៥០០ម.ក្នុងរដូវបើកនេសាទនៅតំបន់បឹងទន្លេសាប -រួមផ្សំរបាំងព្រួលឬសាច់អួនប្រវែងលើស១៥០ម. ដល់២៥០ម.ក្នុងរដូវបើកនេសាទនៅតំបន់ក្រៅបឹងទន្លេសាប	
៨	ស្នួងអូសប្រុញ ខ្មៅ ឬរៀស	ក្រឡា២,៥ស.ម.ឡើង	ប្រើម៉ាស៊ីនរួមផ្សំមិនលើស២៤សេះ

៧- ការផ្លាស់ប្តូរ ការរំកិល ការដកកប់ ឬការបំផ្លាញបង្គោលព្រំប្រទល់កន្លែងណាមួយនៃតំបន់គ្រប់គ្រងជលផល។

៨- ការគាស់ ការកកាយយកក្រួស ថ្ម ដី ខ្សាច់ ឬរ៉ែ ក្នុងកន្លែងអភិរក្សជលផល។

៩- ការប្រើឧបករណ៍នេសាទនិងមធ្យោបាយគ្រប់ប្រភេទ ខុសពីការកំណត់ក្នុងលិខិតអនុញ្ញាត។

១០- ការផ្តល់ព័ត៌មានមិនត្រឹមត្រូវឬមិនពេញលេញក្នុងពាក្យស្នើសុំលិខិតអនុញ្ញាត វិញ្ញាបនបត្រ ឬឯកសារផ្សេងទៀតដែលមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ។

១១- សកម្មភាពដែលបំផ្លាញធនធានជលផល ឬបង្កការខូចខាតដល់បរិស្ថាន ឬប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីជលផល។

មាត្រា២១ .-

សកម្មភាពដូចខាងក្រោមអាចប្រព្រឹត្តទៅបាន លុះត្រាតែមានលិខិតអនុញ្ញាតពីអង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកជលផល៖

១- ការចាប់ ការទិញ ការលក់ ការធ្វើសន្និធិ ឬការដឹកជញ្ជូនកូនត្រី កូនគ្រែង កូនគ្រំ កូនលៀស កូនខ្យង កូនខ្ចៅ ឬកូនឬពងវារីសត្វផ្សេងទៀតពីធម្មជាតិ។

២- ការចាប់ ការទិញ ការលក់ ការប្រមូលផល ការកែច្នៃ ការធ្វើសន្និធិ ការដឹកជញ្ជូន ការនាំចេញ ឬការនាំចូល នូវប្រភេទធនធានជលផលកំពុងរងគ្រោះថ្នាក់។

៣- ការទិញ ការលក់ ឬការធ្វើសន្និធិ ពពួកសម្បកខ្យង ខ្ចៅ ឬគ្រំ តាំងលម្អដែលជាប្រភេទធនធានជលផលកំពុងរងគ្រោះថ្នាក់។

៤- ការប្រមូល ការដកហូត ការទិញ ការលក់ ការធ្វើសន្និធិ ឬការដឹកជញ្ជូនផ្កាថ្ម។

៥- ការធ្វើនេសាទដោយឧបករណ៍អួនអូសគូ ឬអួនហ៊ុមរួមផ្សំភ្លើង ដែលធ្វើឱ្យត្រីឬវារីសត្វកុំក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលសមុទ្រ។

៦- ការដឹកជញ្ជូន ការទិញ ការលក់ប្រភេទធនធានជលផលកំពុងរងគ្រោះថ្នាក់ដែលបានពីវារីវប្បកម្ម។

ប្រភេទធនធានជលផលកំពុងរងគ្រោះថ្នាក់ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

មាត្រា២២ .-

ហាមឃាត់ការផលិត ការទិញ ការលក់ ការដឹកជញ្ជូន ការរក្សាទុកឈិបយន្តទឹកសាប អួនអូសទឹកសាប ឧបករណ៍ឆក់ត្រី ឬឧបករណ៍នេសាទស្បៃមុង លើកលែងឧបករណ៍នេសាទគីឬថ្នង។

ហាមឃាត់ ការចាក់ចោល ការបោះចោល ការបង្ហូរ ឬការបាចពង្រាយទៅក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផល នូវកាកសំណល់រឹងឬរាវ ឬសារធាតុពុលដែលជះឥទ្ធិពលអវិជ្ជមានដល់វារីសត្វឬវារីរុក្ខជាតិ ដែលនាំឱ្យមានការបំពុលក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលដែលបានកំណត់ដោយច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ព្រមទាំងកិច្ចព្រមព្រៀងឬលិខិតុបករណ៍អន្តរជាតិដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជាភាគី។

មាត្រា២៣ .-

ការធ្វើទំនប់ឬរបាំងកាត់ ការចាក់ឬការលុបសមុទ្រ ទន្លេ ស្ទឹង ព្រែក អូរ បឹង ប្រឡាយ ឬអាងទឹកធម្មជាតិ ឬការជីកប្រឡាយ រណ្តៅ ឬស្រះទ្រង់ទ្រាយធំ ឬការសាងសង់សំណង់ថ្មីនានា ឬការបូមទឹកដែលបង្កមហន្តរាយដល់ធនធានជលផលក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលត្រូវមានការសិក្សាវាយតម្លៃពីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ដោយមានការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិមានសមត្ថកិច្ច។

មាត្រា២៤ .-

ប្រជាពលរដ្ឋ សហគមន៍នេសាទ កងកម្លាំងប្រដាប់អាវុធ និងអាជ្ញាធរគ្រប់ថ្នាក់ ត្រូវមានករណីយកិច្ចចូលរួមថែរក្សានិងការពារជម្រកមច្ឆជាតិ បង្ការនិងទប់ស្កាត់ភ្លើងឆេះព្រៃលិចទឹកនិងព្រៃកោងកាង។

គោលការណ៍ណែនាំក្នុងការការពារភ្លើងឆេះព្រៃលិចទឹកនិងព្រៃកោងកាង ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

មាត្រា២៥ .-

តំបន់លិចទឹកក្នុងនាទីព្រៃលិចទឹកនិងព្រៃកោងកាង ត្រូវការពារសម្រាប់ដាំឬរក្សាទុកឱ្យដុះព្រៃឡើងវិញ ដើម្បីរក្សាលំនឹងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីជលផល។

មាត្រា២៦ .-

ហាមឃាត់សកម្មភាពដូចខាងក្រោម៖

១- ការទន្ទ្រាន ហ៊ុមព័ទ្ធកាន់កាប់ដីក្នុងនាទីព្រៃលិចទឹកឬព្រៃកោងកាង។

២- ការផ្តល់កម្មសិទ្ធិឬសិទ្ធិកាន់កាប់ដីក្នុងនាទីព្រៃលិចទឹកឬព្រៃកោងកាងដែលមិនអនុវត្តតាមនីតិវិធីដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១៦នៃច្បាប់នេះ។

៣- ការដុត ការកាប់ឆ្ការ ការគាស់រាន ការឈូសឆាយ ឬការផ្តួលរំលំព្រៃលិចទឹកឬព្រៃកោងកាង។

៤- ការបន្សល់ទុកនូវដើមហេតុដែលអាចបង្កឱ្យមានភ្លើងឆេះព្រៃលិចទឹកឬព្រៃកោងកាង។

៥- ការធ្វេសប្រហែស ការខ្ជីខ្ជាមិនប្រុងប្រយ័ត្ន ឬការមិនគោរពកាតព្វកិច្ចបង្កឱ្យមានភ្លើងឆេះព្រៃលិចទឹកឬព្រៃកោងកាង។

៦- ការបង្កឱ្យភ្លើងឆេះព្រៃលិចទឹកឬព្រៃកោងកាងដោយចេតនា។

៧- ការប្រមូល ការធ្វើសន្និធិ ឬការដឹកជញ្ជូនឈើ អុស ធ្យូង ប្រភេទឈើព្រៃលិចទឹកឬព្រៃកោងកាងជាលក្ខណៈអាជីវកម្ម ។

៨- ការប្រើឈើព្រៃលិចទឹកឬព្រៃកោងកាងជាវត្ថុធាតុដើម សម្រាប់ផ្តល់ថាមពលក្នុងរោងសិប្បកម្ម រោងចក្រ ឡ ឬមូលដ្ឋានកែច្នៃ។

មាត្រា២៧ .-

ការផលិត ការទិញ ឬការលក់ឧបករណ៍នេសាទខ្នាតធំស្របច្បាប់ជាលក្ខណៈពាណិជ្ជកម្មត្រូវមានលិខិតអនុញ្ញាត ពីអង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកជលផល។

ជំពូកទី៦
ការគ្រប់គ្រងនេសាទទឹកសាប

មាត្រា២៨ .-

ការធ្វើនេសាទទឹកសាបត្រូវកំណត់ដូចខាងក្រោម៖

១- ការធ្វើនេសាទខ្នាតតូច។

២- ការធ្វើនេសាទខ្នាតមធ្យម។

៣- ការធ្វើនេសាទខ្នាតធំ។

៤៦	- មងបណ្តែត - មងពាក់	- ក្រឡា១,៥ស.ម.ឡើង - រដូវបិទនេសាទ ប្រវែងមិនលើស២០០ម.	- ក្នុងកន្លែងការពារសត្វផ្សោត នៅរដូវបើកនេសាទ អនុញ្ញាតឱ្យប្រើក្រឡាតូចជាង៤ស.ម. - ចំពោះតំបន់មេគង្គលើក្នុងខេត្តស្ទឹងត្រែងមិនអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើនេសាទក្នុងរដូវបិទនេសាទ
៤៧	មងក្រឡុកឬមងហ៊ុម	- ក្រឡា១,៥ស.ម.ឡើង - មិនលើស១០០ម.	ប្រើដោយដៃ
៤៨	មងអូសដៃ	- ក្រឡា១,៥ស.ម.ឡើង - មិនលើស១០០ម.	
៤៩	អួនអូសដៃ	- ក្រឡា១,៥ស.ម.ឡើង	

២៨	តុម		
២៩	ប៉ោង		
៣០	បុងត្រីឆ្លាំង		
៣១	ឡើត្រីកំភ្លាញ		
៣២	ទ្រូ		
៣៣	សៃយ៉ឺន	ចន្លោះត្រៀមមួយទៅត្រៀមមួយចាប់ពី១,៥ស.ម.ឡើងឬសាច់អួន២,៥ស.ម.ឡើង	
៣៤	សៃយ៉ឺនកំពឹស		
៣៥	លបត្រីកញ្ចុះ	ចន្លោះត្រៀមមួយទៅត្រៀមមួយចាប់ពី១,៥ស.ម.ឡើងឬសាច់អួន២,៥ស.ម.ឡើង	
៣៦	លប លបណាឬរាំវ ឬលូ ឬឡុក	ចន្លោះត្រៀមមួយទៅត្រៀមមួយចាប់ពី១,៥ស.ម.ឡើងឬសាច់អួន២,៥ស.ម.ឡើង - រួមផ្សំរបាំងព្រួលឬសាច់អួនមិនលើស១៥០ម. ក្នុងរដូវបិទនេសាទនិងមិនលើស២៥០ម.ក្នុងរដូវបើកនេសាទនៅតំបន់បឹងទន្លេសាប - រួមផ្សំរបាំងព្រួលឬសាច់អួនមិនលើស១០០ម. ក្នុងរដូវបិទនេសាទនិងមិនលើស១៥០ម. ក្នុងរដូវបើកនេសាទនៅតំបន់ក្រៅបឹងទន្លេសាប	
៣៧	ចាន់		
៣៨	សាបឬត្រើង		
៣៩	បំពង់ត្រីកញ្ជ្រូក		
៤០	លាន់		
៤១	ជូអន្ទង់		
៤២	សំណាញ់	ក្រឡា១,៥ស.ម.ឡើង	
៤៣	រំចា៉	ក្រឡា១,៥ស.ម.ឡើង	មិនប្រើម៉ាស៊ីនឬខ្យល់រួមផ្សំ
៤៤	ជន	ក្រឡា១,៥ស.ម.ឡើង	មិនប្រើម៉ាស៊ីនរួមផ្សំ
៤៥	អញ្ចង	ក្រឡា១,៥ស.ម.ឡើង	ប្រើដោយដៃ

ការធ្វើនេសាទខ្នាតតូច ខ្នាតមធ្យម និងខ្នាតធំ ត្រូវកំណត់តាមប្រភេទឧបករណ៍នេសាទ ដូចមានចែងក្នុងឧបសម្ព័ន្ធទី២នៃច្បាប់នេះ។ ក្នុងករណីចាំបាច់ ប្រភេទឧបករណ៍នេសាទសម្រាប់ការធ្វើនេសាទខ្នាតតូច ខ្នាតមធ្យម និងខ្នាតធំអាចត្រូវបានកែសម្រួលឬកំណត់បន្ថែមដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

លក្ខណៈបច្ចេកទេសនៃប្រភេទឧបករណ៍នេសាទ សម្រាប់ការធ្វើនេសាទខ្នាតតូច ខ្នាតមធ្យម និងខ្នាតធំ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

មាត្រា២៩ .-

ការធ្វើនេសាទខ្នាតតូចអាចប្រព្រឹត្តទៅបានគ្រប់ពេលវេលានិងគ្រប់ទីកន្លែងក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលទឹកសាប លើកលែងតែកន្លែងអភិរក្សជលផលនិងកន្លែងសហគមន៍នេសាទដែលអនុញ្ញាតចំពោះតែសមាជិកសហគមន៍។

ការធ្វើនេសាទខ្នាតមធ្យមក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលទឹកសាប អាចប្រព្រឹត្តទៅបានក្នុងកន្លែងនេសាទសាធារណៈនៅរដូវបើកនេសាទតែប៉ុណ្ណោះ។

ចំពោះការធ្វើនេសាទខ្នាតតូចឬខ្នាតមធ្យមក្នុងកន្លែងសហគមន៍នេសាទ អាចប្រព្រឹត្តទៅបានសម្រាប់តែសមាជិកសហគមន៍នេសាទស្របតាមលក្ខខណ្ឌបច្ចេកទេសនៃការប្រើប្រាស់កន្លែងសហគមន៍នេសាទនីមួយៗដែលកំណត់ដោយអង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកជលផល។

ការធ្វើនេសាទខ្នាតធំនៅក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលទឹកសាប អាចប្រព្រឹត្តទៅបានក្នុងកន្លែងនេសាទដែលបានកំណត់ តាមពេលវេលាជាក់លាក់ស្របតាមនីតិវិធីនិងបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ។

ការនេសាទសម្រាប់ការសិក្សាពិសោធស្រាវជ្រាវបច្ចេកទេសវិទ្យាសាស្ត្រជលផល អាចប្រព្រឹត្តទៅបានគ្រប់ទីកន្លែងនៃតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលទឹកសាប លុះត្រាមានការអនុញ្ញាតពីអង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកជលផល។

មាត្រា៣០ .-

បុគ្គលដែលធ្វើការនេសាទខ្នាតមធ្យមឬខ្នាតធំ ក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលទឹកសាបដែលអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើការនេសាទ ត្រូវមានលិខិតអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើនេសាទ មានកាតព្វកិច្ចបង់ពន្ធថ្លៃឈ្នួលនេសាទជូនរដ្ឋ និងគោរពតាមលក្ខខណ្ឌក្នុងលិខិតអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើការនេសាទ។ ចំពោះការធ្វើនេសាទខ្នាតតូចមិនតម្រូវឱ្យមានលិខិតអនុញ្ញាត។

បែបបទនិងនីតិវិធីនៃការផ្តល់លិខិតអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើនេសាទខ្នាតមធ្យមនិងខ្នាតធំ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

ការប្រគល់ដាយត្រីឬដាយបង្កងឱ្យធ្វើនេសាទ អាចប្រព្រឹត្តទៅបានតាមការវិនិយោគ តាមការដេញថ្លៃជាសាធារណៈឬជួលតាមការព្រមព្រៀងចំពោះដាយត្រីឬដាយបង្កងដែលគ្មានអ្នកដេញថ្លៃ។

នីតិវិធីនៃការវិនិយោគ ការដេញថ្លៃជាសាធារណៈ ឬការជួលតាមការព្រមព្រៀង និងការបង់ថ្លៃឈ្នួលនេសាទត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

មាត្រា៣១ .-

បុគ្គលដែលធ្វើការនេសាទដាយត្រីឬដាយបង្កង ត្រូវមានលិខិតអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើការនេសាទ សៀវភៅបន្ទុក និងសៀវភៅកត់ត្រាស្ថិតិផលនេសាទ។ រាល់ការធ្វើនេសាទដាយត្រីឬដាយបង្កង ត្រូវកត់ត្រាស្ថិតិផលនេសាទនៅក្នុងសៀវភៅស្ថិតិផលនេសាទនិងគោរពតាមលក្ខខណ្ឌក្នុងលិខិតអនុញ្ញាតនិងសៀវភៅបន្ទុក។

គំរូសៀវភៅបន្ទុកដាយត្រីឬដាយបង្កង ត្រូវរៀបចំឡើងដោយក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ និងមានការចូលរួមពីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ និងត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

មាត្រា៣២ .-

ហាមឃាត់សកម្មភាពដូចខាងក្រោមក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលទឹកសាបៈ

១- ការធ្វើនេសាទខ្នាតមធ្យមឬខ្នាតធំក្នុងរដូវបិទនេសាទ។

២- ការធ្វើនេសាទខ្នាតធំក្នុងកន្លែងនេសាទសាធារណៈ។

៣- ការធ្វើនេសាទដាយត្រីឬដាយបង្កងខុសទីតាំងដែលបានកំណត់។

៤- ការធ្វើនេសាទឬការប្រើឧបករណ៍នេសាទដែលរាំងស្ទះផ្លូវនាវាចរណ៍ឬការធ្វើនេសាទរួមផ្សំរបាំងព្រួលឬរបាំងសាច់អួនលាតសន្ធឹងលើសពី២/៣(ពីរភាគបី)នៃទទឹងមុខទឹកអូរ ព្រែក ឬស្ទឹង។

៥- ការធ្វើនេសាទដោយមងបោះ មងកាំង ឬមងពស់ថ្លាន់ ឬមង៣(បី)ជាន់គ្រប់ប្រភេទ។

៦- ការធ្វើនេសាទដោយមងដែលមានក្រឡាធំជាង១៥(ដប់ប្រាំ)សង់ទីម៉ែត្រ។

៧- ការធ្វើនេសាទដោយប្រើខ្សែចងគ្រប់ប្រភេទឱ្យមានរំញ័រ ឬមធ្យោបាយផ្សេងទៀតដែលបង្កលក្ខណៈឱ្យត្រីផ្អើល។

៨- ការធ្វើនេសាទដោយឧបករណ៍អួនឬការធ្វើនេសាទរួមផ្សំរបាំងព្រួលឬរបាំងសាច់អួនខុសទីតាំង ប្រវែង ទំហំ ក្រឡា ឬពេលវេលាដែលបានកំណត់។

៩- ការធ្វើនេសាទដោយអួនអូសឬឈិបយន្តនៅទឹកសាប។

១០- ការដាក់សម្រាស់ឬការធ្វើនេសាទដោយប្រើភ្លើងរួមផ្សំឬមធ្យោបាយផ្សេងទៀត សម្រាប់ទាក់ទាញត្រី ឬវារីសត្វផ្សេងទៀត។

១១- ការធ្វើនេសាទដោយបូម បាច ពង្រីងផ្ទៃកណាមួយនៃតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលដែលអាចបង្កឬធ្វើឱ្យមហន្តរាយដល់ធនធានជលផលដែលជាប្រយោជន៍សាធារណៈ។

១២- ការធ្វើនេសាទដោយទំនប់រួមផ្សំនឹងឧបករណ៍នេសាទដែលធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់ធនធានជលផល។

១៣- ការធ្វើនេសាទដែលនាំឱ្យរាំងស្ទះចរាចរណ៍ត្រីនៅតំបន់បឹងទន្លេសាប។

មាត្រា៣៣ .-

ការធ្វើនេសាទដោយឧបករណ៍អួនឬការធ្វើនេសាទរួមផ្សំរបាំងព្រួលឬរបាំងសាច់អួន នៅក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលទឹកសាប អាចអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើបានតាមប្រវែង ទំហំ ក្រឡានៃឧបករណ៍នេសាទ ពេលវេលា និងទីតាំងដែលអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើការនេសាទ។ ប្រវែង ទំហំ ក្រឡានៃឧបករណ៍នេសាទ ពេលវេលា និងទីតាំងដែលអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើការនេសាទ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

ការធ្វើនេសាទដោយឧបករណ៍ម៉ាញ់ នាម ជន មងក្រឡុក មងអូស អួន ឈ្នាងអូសលៀសឬខ្ចៅនៅទឹកសាបដែលអូសឬរុញដោយប្រើកម្លាំងម៉ាស៊ីន អាចអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើតាមកម្លាំងម៉ាស៊ីន ពេលវេលា និងទីតាំងដែលអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើនេសាទ។ កម្លាំងម៉ាស៊ីន ពេលវេលា និងទីតាំងដែលអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើការនេសាទត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

ឧបសម្ព័ន្ធទី២នៃច្បាប់ស្តីពីជលផល
ប្រភេទឧបករណ៍នេសាទ នាវានេសាទ និងនាវាពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ

១- ប្រភេទឧបករណ៍នេសាទ

ក- ឧបករណ៍នេសាទទឹកសាប

ក១- ឧបករណ៍នេសាទទឹកសាបខ្នាតតូច

ល.រ.	ឈ្មោះឧបករណ៍នេសាទ	ទំហំ/ប្រវែង/ក្រឡា	ផ្សេងៗ
១	សន្ទូចផ្លែមួយ		
២	សន្ទូចបោះ		
៣	សន្ទូចរនង		មិនអនុញ្ញាតក្នុងកន្លែងការពារសត្វផ្សោត
៤	សន្ទូចបបក់		
៥	សន្ទូចបង្កៃ		
៦	កង្វារក្តាមឬកង្កែប		
៧	កង្វារត្រីឆ្លូញ		ប្រើដោយដៃ
៨	ចង្រប់		
៩	ច្បូក		មិនប្រើកៃវឆ្លុះរួមផ្សំ
១០	សាង		
១១	ស្ន		
១២	សម		
១៣	ព្រួញបាញ់		មិនអនុញ្ញាតក្នុងអន្លង់
១៤	ដៃកាប់ត្រី		
១៥	អង្រុត		
១៦	កន្ស៊ំ		
១៧	ឈ្នាងជញ្ជាត់		
១៨	ឈ្នាងត្រាំ		ប្រើដោយដៃ
១៩	ឈ្នាងអូសឬរុញ ខ្ចៅឬលៀស	ក្រឡា២,៥ស.ម.ឡើង	មិនប្រើម៉ាស៊ីនរួមផ្សំ
២០	ឈ្នាងកង		ប្រើដោយដៃ
២១	កញ្ជ្រោងជងត្រី		ប្រើដោយដៃ
២២	ផ្ទង		ប្រើដោយដៃ
២៣	ប្រូម		ប្រើដោយដៃ
២៤	ឈ្នក់ឬឆ្នុក	ក្រឡា១,៥ស.ម.ឡើង	មិនប្រើភ្លើងរួមផ្សំ
២៥	ជីត		
២៦	ដុប		
២៧	ឈាយ		

ស្តង់ដាអនាម័យ សំដៅដល់លក្ខខណ្ឌឬកម្រិតចាំបាច់ដើម្បីធានានូវអនាម័យគ្រប់ដំណាក់កាលនៃខ្សែច្រវាក់ផលិតកម្មក្នុងការធ្វើអាជីវកម្មឬពាណិជ្ជកម្ម ដើម្បីធានាសុវត្ថិភាពម្ហូបអាហារ។

អង្គការគ្រប់គ្រងជលផលថ្នាក់តំបន់ សំដៅដល់អង្គការដែលទទួលខុសត្រូវក្នុងការរៀបចំបទប្បញ្ញត្តិ និងចាត់វិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សធនធានជលផលនៅក្នុងសមុទ្រអន្តរជាតិ។

អាជីវកម្មផល ផលិតផលជលផល សំដៅដល់ការទិញ ការលក់ ការចែកចាយ ការធ្វើសន្និធិ ឬការកែច្នៃផលផលិតផលជលផល។

អ្នកអង្កេតការណ៍នាវានេសាទ សំដៅដល់បុគ្គលដែលត្រូវបានចាត់តាំងដោយអង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកជលផល ដើម្បីតាមដានការធ្វើនេសាទនិងសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ។

ឧបករណ៍តាមដាននាវា សំដៅដល់ឧបករណ៍ដែលបំពាក់លើនាវានេសាទឬនាវាពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទសម្រាប់តាមដានសកម្មភាពនាវានេសាទឬនាវាពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ។

ឱសថវារីវប្បកម្ម សំដៅដល់សារធាតុមួយមុខឬបន្សំសារធាតុច្រើនមុខដែលមានប្រភពពីសារធាតុគីមីជីវផលិតផលឬអតិសុខុមប្រាណសម្រាប់ព្យាបាលវារីសត្វ។

ROYAUME DU CAMBODGE
LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

មាត្រា៣៤ .-

រដូវបិទនេសាទក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលទឹកសាប ត្រូវកំណត់ដូចខាងក្រោម៖

១- ចាប់ពីថ្ងៃទី១ ខែមិថុនា ដល់ថ្ងៃទី៣០ ខែកញ្ញា ចំពោះតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលទឹកសាបដែលស្ថិតនៅខាងជើងខ្សែស្របទន្លេចតុមុខ។

២- ចាប់ពីថ្ងៃទី១ ខែកក្កដា ដល់ថ្ងៃទី៣១ ខែតុលា ចំពោះតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលទឹកសាបដែលស្ថិតនៅខាងត្បូងខ្សែស្របទន្លេចតុមុខ។

រដូវបិទនេសាទតាមតំបន់ផ្សេងទៀតត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ដោយផ្អែកលើព័ត៌មានវិទ្យាសាស្ត្រជាក់លាក់។

ជំពូកទី៧
ការគ្រប់គ្រងនេសាទសមុទ្រ
ផ្នែកទី១
ការគ្រប់គ្រងការធ្វើនេសាទ នាវានេសាទ និងនាវាពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ

មាត្រា៣៥ .-

ការធ្វើនេសាទសមុទ្រ ត្រូវកំណត់ដូចខាងក្រោម៖

១- ការធ្វើនេសាទខ្នាតតូច។

២- ការធ្វើនេសាទខ្នាតមធ្យម។

៣- ការធ្វើនេសាទខ្នាតធំ។

ការធ្វើនេសាទខ្នាតតូច ខ្នាតមធ្យម និងខ្នាតធំ ត្រូវកំណត់តាមប្រភេទឧបករណ៍នេសាទឬនាវានេសាទដូចមានចែងក្នុងឧបសម្ព័ន្ធទី២នៃច្បាប់នេះ។ ក្នុងករណីចាំបាច់ ប្រភេទឧបករណ៍នេសាទ សម្រាប់ការធ្វើនេសាទខ្នាតតូច ខ្នាតមធ្យម និងខ្នាតធំ អាចត្រូវបានកែសម្រួលឬកំណត់បន្ថែម ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

លក្ខណៈបច្ចេកទេសនៃប្រភេទឧបករណ៍នេសាទ សម្រាប់ការធ្វើនេសាទខ្នាតតូច ខ្នាតមធ្យម និងខ្នាតធំ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

មាត្រា៣៦ .-

បុគ្គលដែលធ្វើការនេសាទខ្នាតមធ្យមឬខ្នាតធំ ឬប្រើនាវាពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទខ្នាតមធ្យមឬខ្នាតធំ ក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលសមុទ្រ ត្រូវមានលិខិតអនុញ្ញាត មានកាតព្វកិច្ចបង់ពន្ធថ្លៃឈ្នួលនេសាទជូនរដ្ឋ និងគោរពតាមលក្ខខណ្ឌក្នុងលិខិតអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើការនេសាទ។ ចំពោះការធ្វើនេសាទខ្នាតតូចមិនតម្រូវឱ្យមានលិខិតអនុញ្ញាត។

បែបបទនិងនីតិវិធីនៃការផ្តល់លិខិតអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើនេសាទខ្នាតមធ្យមនិងខ្នាតធំនិងសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

មាត្រា៣៧ .-

ការធ្វើនេសាទខ្នាតតូចអាចប្រព្រឹត្តទៅបានគ្រប់ពេលវេលានិងគ្រប់ទីកន្លែងក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលសមុទ្រ លើកលែងតែកន្លែងអភិរក្សជលផលនិងកន្លែងសហគមន៍នេសាទដែលអនុញ្ញាតចំពោះតែសមាជិកសហគមន៍។

ROYAUME DU CAMBODGE
LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

ការធ្វើនេសាទខ្នាតមធ្យមអាចប្រព្រឹត្តទៅបានគ្រប់ពេលវេលាក្នុងកន្លែងនេសាទសាធារណៈនៃតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលសមុទ្រ លើកលែងអួនអូស ឈិបយន្ត និងឈ្នាងអូសគ្រែង គ្រំ ឬលៀស អាចប្រព្រឹត្តទៅបានក្នុងកន្លែងនេសាទតាមឆ្នេរចំពោះតែទីតាំងដែលបានកំណត់ជាក់លាក់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

ការធ្វើនេសាទខ្នាតតូចឬខ្នាតមធ្យម ក្នុងកន្លែងសហគមន៍នេសាទ អាចប្រព្រឹត្តទៅបានសម្រាប់តែសមាជិកសហគមន៍នេសាទ ស្របតាមលក្ខខណ្ឌបច្ចេកទេសនៃការប្រើប្រាស់កន្លែងសហគមន៍នេសាទនីមួយៗដែលកំណត់ដោយអង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកជលផល។

ការធ្វើនេសាទខ្នាតធំក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលសមុទ្រ អាចប្រព្រឹត្តទៅបានតែក្នុងកន្លែងនេសាទសមុទ្រក្រៅ។

ការនេសាទសម្រាប់ការសិក្សាពិសោធស្រាវជ្រាវបច្ចេកទេសវិទ្យាសាស្ត្រជលផល អាចប្រព្រឹត្តទៅបានគ្រប់ទីកន្លែងនៃតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលសមុទ្រ លុះត្រាមានការអនុញ្ញាតពីអង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកជលផល។

មាត្រា៣៨ .-

បុគ្គលដែលធ្វើការនេសាទដោយប្រើឧបករណ៍នេសាទលាតសន្ទឹងកាត់ព្រែកឬស្ទឹងនៃកន្លែងនេសាទតាមឆ្នេរ ត្រូវបើកមុខទឹកយ៉ាងតិច១/២(មួយភាគពីរ)នៃប្រវែងទទឹងព្រែកឬស្ទឹងនៅពេលទឹកនាច ដើម្បីឱ្យជលយានធ្វើចរាចរណ៍និងត្រូវរុះរើឧបករណ៍នេសាទចេញឱ្យអស់មុនថ្ងៃផុតកំណត់នៃលិខិតអនុញ្ញាត។

មាត្រា៣៩ .-

ហាមឃាត់សកម្មភាពដូចខាងក្រោមក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលសមុទ្រ៖

១- ការធ្វើនេសាទឬប្រើឧបករណ៍នេសាទដែលរាំងស្ទះផ្លូវនាវាចរណ៍។

២- ការធ្វើនេសាទឬធ្វើសកម្មភាពផ្សេងទៀតក្នុងតំបន់ស្មៅសមុទ្រឬផ្កាថ្ម ដែលប៉ះពាល់ដល់ការលូតលាស់នៃស្មៅសមុទ្រឬផ្កាថ្ម។

៣- ការចូលសំចតនាវាដោយបោះយុថ្កាក្នុងតំបន់ផ្កាថ្ម។

៤- ការបំផ្លាញស្មៅសមុទ្រឬផ្កាថ្មដោយសកម្មភាពផ្សេងទៀត។

៥- ការធ្វើនេសាទដោយមងឬអួនដែលមានក្រឡាតូចជាង១,៥(មួយក្បៀសប្រាំ)សង់ទីម៉ែត្រ លើកលែងតែអួនកាកឹម។

៦- ការធ្វើនេសាទដោយឧបករណ៍អួនអូស ឈិបយន្ត ឬឈ្នាងអូសគ្រែង គ្រំ ឬលៀស នៅកន្លែងនេសាទតាមឆ្នេរក្រៅទីតាំងដែលបានកំណត់។

៧- នាវានេសាទបរទេសឬនាវាបរទេសពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ ធ្វើសកម្មភាពខុសពីកន្លែងនេសាទដែលបានកំណត់។

ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ អាចអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើសកម្មភាពដែលមានកំណត់ក្នុងចំណុចទី៣នៃកថាខណ្ឌទី១ខាងលើ។

មាត្រា៤០ .-

ផែននៃការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សជលផលសមុទ្រ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

ផលិតផលជលផល សំដៅដល់ផលដែលបានកែច្នៃពីផលជលផល។

ព្រៃកោងកាង សំដៅដល់រុក្ខជាតិគ្រប់ប្រភេទដែលដុះក្នុងតំបន់ដែលទទួលរបបទឹកជោរនាចនៃសមុទ្រ ជាអាទិ៍ដើមកោងកាង បាសាក់ ក្រញិប ស្មែ ឈើជ័រ អំពូល អំពាល ប្រង់ ចាក។

ព្រៃលិចទឹក សំដៅដល់រុក្ខជាតិគ្រប់ប្រភេទដុះក្នុងតំបន់ដែលលិចទឹកតាមរដូវកាល ជាអាទិ៍ដើមរាំង សណ្តាន់ រំដេញ ត្រស់ តាអូវ ផ្ទោល ថ្លើមអណ្តើក អញ្ចាញ ត្រែង ស្នោ កក់ ស្មៅលិចទឹក។

រដូវបិទនេសាទ សំដៅដល់ពេលវេលាដែលបានកំណត់ជាក់លាក់នៃការហាមឃាត់ក្នុងការធ្វើនេសាទ។

រោគសាស្ត្រ សំដៅដល់ការសិក្សាតាមបែបវិទ្យាសាស្ត្រអំពីហេតុបង្កនិងឥទ្ធិពលនៃជំងឺ ដោយផ្តោតលើការសិក្សាអំពីរោគសញ្ញា ការចម្លងជំងឺ ការរីករាលដាលនៃជំងឺ ការគ្រប់គ្រង និងការព្យាបាលជំងឺ។

វារិជាត សំដៅដល់វារីសត្វឬវារីរុក្ខជាតិ។

វារីវប្បកម្ម សំដៅដល់សកម្មភាព បង្កាត់ ភ្ញាស់ ចិញ្ចឹម បំប៉នវារីសត្វ ឬដាំ បណ្តុះ បង្កាត់វារីរុក្ខជាតិ។

វារីសត្វ សំដៅដល់សត្វមានឬគ្មានឆ្អឹងកងខ្នងដែលរស់នៅក្នុងទឹកជាអចិន្ត្រៃយ៍ឬក្នុងទឹកផងនិងលើគោកផង ជាអាទិ៍ត្រី បង្កង បង្គា ក្តាម ខ្យង លៀស គ្រែង គ្រំ កង្កែប អណ្តើក ពស់ព្រលឹត ក្រពើ ផ្សោត។

វារីរុក្ខជាតិ សំដៅដល់រុក្ខជាតិទឹកដែលដុះនិងរីកលូតលាស់នៅក្នុងទឹក ជាអាទិ៍កក់ ព្រលឹត រំចង់ កំប្លោក ត្រកួន កំពឹងពួយ យាប្លង ក្រចាប់ សារាយ ចក ប្លង់តុងរុក្ខជាតិ។

សកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ សំដៅដល់ប្រតិបត្តិការណាមួយក្នុងការគាំទ្រឬការរៀបចំសម្រាប់ការនេសាទ រួមមាន ការឡើង ការផ្ទេរ ការដឹកជញ្ជូន ការវេចខ្ចប់ ការកែច្នៃផល ផលិតផលជលផល ដែលពីមុនមិនធ្លាប់បានចូលចតនៅកំពង់ផែណាមួយ ក៏ដូចជាការផ្តល់បុគ្គលិក ប្រេងឥន្ធនៈ ឧបករណ៍នេសាទ និងការផ្គត់ផ្គង់ផ្សេងៗទៀតនៅក្នុងសមុទ្រ។

សហគមន៍នេសាទ សំដៅដល់ក្រុមប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរដែលបានព្រមព្រៀងគ្នាដោយស្ម័គ្រចិត្តចូលរួមគ្រប់គ្រង ថែរក្សា ការពារ អភិរក្ស អភិវឌ្ឍ និងប្រើប្រាស់ធនធានជលផលប្រកបដោយនិរន្តរភាពនៅក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផល ស្របតាមបទដ្ឋានគតិយុត្ត។

សាយតេស សំដៅដល់អនុសញ្ញាស្តីពីពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិលើប្រភេទសត្វនិងរុក្ខជាតិព្រៃដែលកំពុងរងគ្រោះថ្នាក់។

សៀវភៅបន្ទុកជាយត្រីឬជាយបង្កង សំដៅដល់សៀវភៅសម្រាប់កំណត់លក្ខខណ្ឌនៃការធ្វើនេសាទជាយត្រី ឬជាយបង្កង ជាអាទិ៍ប្រភេទឧបករណ៍នេសាទ កាលបរិច្ឆេទនៃការធ្វើអាជីវកម្ម ការបង់ថ្លៃឈ្នួលនេសាទ និងការរុះរើឧបករណ៍នេសាទនិងកាតព្វកិច្ចផ្សេងទៀតរបស់អ្នកទទួលសិទ្ធិធ្វើអាជីវកម្ម។

សៀវភៅសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ សំដៅដល់សៀវភៅដែលចេញដោយអង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកជលផល សម្រាប់កត់ត្រាព័ត៌មានអំពីសកម្មភាពនៃការវេចខ្ចប់ កែច្នៃ ផ្ទេរ ឬការដឹកជញ្ជូនផល ផលិតផលជលផល រួមទាំងការផ្តល់សេវាកម្មនាវិក ប្រេងឥន្ធនៈ និងការផ្គត់ផ្គង់ផ្សេងទៀត។

សៀវភៅស្ថិតិផលនេសាទ សំដៅដល់សៀវភៅដែលចេញដោយអង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកជលផល សម្រាប់កត់ត្រាស្ថិតិផលនេសាទ ព័ត៌មាន និងទិន្នន័យនៃការនេសាទ។

ទីជម្រក សំដៅដល់ទីកន្លែងសម្រាប់ជ្រកកោនរបស់វារីសត្វក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផល មានជាអាទិ៍តំបន់ព្រៃលិចទឹក ព្រៃកោងកាង ផ្កាថ្ម ស្មៅសមុទ្រ អន្លង់ជ្រៅៗ បឹង អាងទឹក និងកន្លែងអភិរក្ស។

ទំនាបលិចទឹក សំដៅដល់ដីទំនាបលិចទឹកដែលទទួលរបបទឹកតាមរដូវកាល រួមមាន វាលទំនាប វាលស្មៅ។

ធនធានជលផល សំដៅដល់សរីរាង្គទឹកសាបនិងសមុទ្រ ជាសត្វនិងរុក្ខជាតិ មានជីវិតឬគ្មានជីវិត ជាអាទិ៍មច្ឆជាតិ សិប្បីសត្វ ថលជលិកសត្វ បាណកសត្វ ឧរង្គសត្វ ថនិកសត្វ សត្វឥតឆ្អឹងកងផ្សេងទៀត ដែលបង្កកំណើតក្នុងទឹក វារីរុក្ខជាតិ ផ្កាថ្ម ព្រៃលិចទឹក និងព្រៃកោងកាងជាដើម។

នាទីព្រៃកោងកាង សំដៅដល់ដីដែលទទួលរបបទឹកជោរនាចនៃសមុទ្រ គ្របដណ្តប់ដោយព្រៃកោងកាង និងតំបន់លិចទឹកដែលត្រូវការពារ។

នាទីព្រៃលិចទឹក សំដៅដល់ដីសាធារណៈរបស់រដ្ឋដែលលិចទឹកនារដូវជំនោរឡើង គ្របដណ្តប់ដោយព្រៃលិចទឹកនិងតំបន់លិចទឹកដែលត្រូវការពារ។

នាវានេសាទ សំដៅដល់នាវាដែលមានបំពាក់ឧបករណ៍សម្ភារៈនេសាទសម្រាប់ធ្វើនេសាទ។

នាវានេសាទសញ្ជាតិខ្មែរ សំដៅដល់នាវានេសាទសមុទ្រ ដែលបានចុះបញ្ជីជានាវាសញ្ជាតិខ្មែរតាមច្បាប់នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

នាវានេសាទបរទេស សំដៅដល់នាវានេសាទសមុទ្រដែលចុះបញ្ជីជានាវានេសាទសមុទ្រដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចបរទេស ដើម្បីទទួលភាពស្របច្បាប់សម្រាប់ធ្វើនេសាទ។

នាវាពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ សំដៅដល់នាវាដែលប្រើសម្រាប់គាំទ្រដល់សកម្មភាពនេសាទ ជាអាទិ៍នាវាដឹកជញ្ជូន ផ្ទេរ កែច្នៃ វេចខ្ចប់ផល ផលិតផលជលផល ឬនាវាដឹកជញ្ជូនប្រេងឥន្ធនៈ ឧបករណ៍នេសាទ និងការផ្តល់សេវាផ្សេងទៀតគាំទ្រដល់នាវានេសាទ។

បញ្ជីនាវានេសាទខុសច្បាប់ គ្មានរបាយការណ៍ និងគ្មានបញ្ញត្តិ(IUU vessel List) សំដៅដល់បញ្ជីឈ្មោះនាវានេសាទខុសច្បាប់ គ្មានរបាយការណ៍ និងគ្មានបញ្ញត្តិដែលកំណត់ដោយអង្គការគ្រប់គ្រងជលផលថ្នាក់តំបន់ដោយបង្ហាញពីអត្តសញ្ញាណនាវា ដូចជា ឈ្មោះ ទង់ជាតិ ហេស្សនាម។

ប្រតិបត្តិករ សំដៅដល់បុគ្គលដែលទទួលខុសត្រូវប្រតិបត្តិការដឹកនាំឬគ្រប់គ្រងនាវា រួមមានម្ចាស់ អ្នកជួលនាយនាវា និងអ្នកទទួលប្រយោជន៍។

ប្រតិវេទន៍នៃផល ផលិតផលជលផល សំដៅដល់លិខិតសម្រាប់ប្រកាសអំពីផល ផលិតផលជលផលក្នុងការឡើងឬផ្ទេរផល ផលិតផលជលផល។

ប្រព័ន្ធតាមដាននាវា សំដៅដល់ឧបករណ៍សម្រាប់តាមដានសកម្មភាពនាវានេសាទឬនាវាពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ។

ប្រភេទធនធានជលផលកំពុងរងគ្រោះថ្នាក់ សំដៅដល់ប្រភេទវារីសត្វនិងវារីរុក្ខជាតិដែលផលស្តុកថយចុះក្នុងធម្មជាតិ ជាអាទិ៍ត្រីរាជ ត្រីគល់រាំង សត្វផ្សោត អណ្តើកហ្លួង ជ្រូកទឹក។

ផលជលផល សំដៅដល់ផលនេសាទឬធនធានជលផលដែលប្រមូលពីធម្មជាតិឬវារីវប្បកម្ម រួមមានវារីសត្វនិងវារីរុក្ខជាតិ។

មាត្រា៤១ .-

នាវានេសាទឬនាវាពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ ត្រូវបានចាត់ថ្នាក់ដូចខាងក្រោម៖

១- នាវាខ្នាតតូច។

២- នាវាខ្នាតមធ្យម។

៣- នាវាខ្នាតធំ។

ប្រភេទនាវានេសាទឬនាវាពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ ដូចមានក្នុងឧបសម្ព័ន្ធទី២នៃច្បាប់នេះ។ ក្នុងករណីចាំបាច់ ប្រភេទនាវានេសាទឬនាវាពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទអាចត្រូវបានកែសម្រួលដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

មាត្រា៤២ .-

ការនាំចូលនាវាខ្នាតធំសម្រាប់ធ្វើការនេសាទឬសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ ត្រូវមានគោលការណ៍អនុញ្ញាតពីរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា។

ការនាំចូលនាវាខ្នាតមធ្យមសម្រាប់ធ្វើការនេសាទឬសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ ត្រូវមានការអនុញ្ញាតពីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

នីតិវិធីនៃការស្នើសុំនាំចូលនាវានេសាទឬនាវាពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

មាត្រា៤៣ .-

នាវាខ្នាតមធ្យមឬខ្នាតធំ មុនផ្តល់លិខិតអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើការនេសាទឬសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលសមុទ្រកម្ពុជាឬតំបន់ក្រៅដែនយុត្តាធិការជាតិ ត្រូវមានការត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃលក្ខណៈបច្ចេកទេសនៃឧបករណ៍នេសាទនិងសម្ភារៈរួមផ្សំសម្រាប់ធ្វើនេសាទពីអង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកជលផល។

នីតិវិធីសម្រាប់ត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃលក្ខណៈបច្ចេកទេសនៃឧបករណ៍នេសាទនិងសម្ភារៈរួមផ្សំសម្រាប់ធ្វើនេសាទ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

មាត្រា៤៤ .-

បុគ្គលដែលធ្វើការនេសាទឬសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទនៅក្រៅដែនយុត្តាធិការជាតិ ដោយប្រើនាវាសញ្ជាតិខ្មែរខ្នាតមធ្យមឬខ្នាតធំ ត្រូវ៖

១- មានលិខិតអនុញ្ញាតពីអង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកជលផល បន្ទាប់ពីទទួលបានការណែនាំនិងបណ្តុះបណ្តាលពាក់ព័ន្ធនឹងបទប្បញ្ញត្តិអន្តរជាតិនានាដែលបុគ្គលធ្វើនេសាទត្រូវអនុវត្ត។

២- អនុវត្តតាមវិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សនៃអង្គការគ្រប់គ្រងជលផលថ្នាក់តំបន់ពាក់ព័ន្ធដែលនាវានេសាទឬនាវាពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ ធ្វើសកម្មភាព។

៣- អនុវត្តតាមស្តង់ដាអន្តរជាតិទាក់ទងនឹងលក្ខខណ្ឌការងារ ការរស់នៅ និងសុវត្ថិភាពលើផ្ទៃសមុទ្រលើនាវានេសាទឬនាវាពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ និងធានាថាកម្មករនៅលើនាវាឬនាវាពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទមិនមានការប្រើពលករដោយការបង្ខិតបង្ខំ ការជួញដូរមនុស្ស ឬការប្រើពលករជាទាសករ។

៤- អនុវត្តតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃការដាក់ស្លាកសញ្ញាសម្គាល់នាវា និងកំណត់អត្តសញ្ញាណនាវានេសាទឬនាវាពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ។

៥- អនុវត្តតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃការធ្វើរបាយការណ៍អំពីផលនេសាទ ឧបករណ៍នេសាទ ទីតាំងនាវា តំបន់ធ្វើនេសាទឬសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ។

៦- អនុវត្តតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវក្នុងការបំពាក់និងដំណើរការឧបករណ៍តាមដាននាវាឬនាវាពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ។

៧- អនុវត្តតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃការប្រើកំពង់ផែនេសាទ រួមទាំងការឡើងនិងផ្ទេរផល ផលិតផលជលផល។

៨- រាយការណ៍អំពីទីតាំងប្រតិបត្តិការនៃការធ្វើនេសាទ ទិញ និងលក់ផលនេសាទ ព្រមទាំងសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត។

៩- រក្សាទុកលិខិតអនុញ្ញាតច្បាប់ដើមឬច្បាប់ថតចម្លងផ្លូវការនៅក្នុងនាវានេសាទឬនាវាពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទគ្រប់ពេលក្នុងអំឡុងពេលលិខិតអនុញ្ញាតនៅមានសុពលភាពនិងនាយនាវា ត្រូវបង្ហាញដល់មន្ត្រីជលផលមានសមត្ថកិច្ចតាមការស្នើសុំ។

មាត្រា៤៥ .-

អង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកជលផលមិនត្រូវអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើការនេសាទឬសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលសមុទ្រកម្ពុជាឬតំបន់ក្រៅដែនយុត្តាធិការជាតិ ក្នុងករណីណាមួយដូចខាងក្រោម៖

១- នាវាមិនបានចុះបញ្ជីត្រឹមត្រូវឬចុះបញ្ជីច្រើនប្រទេស។

២- បុគ្គលឬនាវាត្រូវបានសង្ស័យធ្វើការនេសាទឬធ្វើសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទខុសច្បាប់ គ្មានរបាយការណ៍ និងគ្មានបញ្ញត្តិ ឬមានក្នុងបញ្ជីនាវាខុសច្បាប់ គ្មានរបាយការណ៍ និងគ្មានបញ្ញត្តិ។

៣- នាវាមិនអនុលោមតាមស្តង់ដាអន្តរជាតិទាក់ទងនឹងលក្ខខណ្ឌការងារ ស្ថានភាពរស់នៅ ឬសុវត្ថិភាពលើផ្ទៃសមុទ្រ។

៤- បុគ្គលឬនាវាបរទេសដែលត្រូវបានផ្តន្ទាទោសតាមច្បាប់នៃរដ្ឋម្ចាស់ទង់ជាតិ ដោយបានព្យួរឬដកហូតលិខិតអនុញ្ញាត។

៥- បុគ្គលស្នើសុំមានទំនាក់ទំនងដោយផ្ទាល់ជាមួយបុគ្គលឬនាវាដែលបានប្រព្រឹត្តបទល្មើសជលផលឬមិនគោរពតាមសេចក្តីសម្រេចពិន័យអន្តការណ៍ឬសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការ។

មាត្រា៤៦ .-

ក្នុងករណីមានកិច្ចព្រមព្រៀងឬសន្ធិសញ្ញាអន្តរជាតិ ស្តីពីការធ្វើនេសាទឬសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជាភាគី នាវានេសាទបរទេសឬនាវាបរទេសពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទអាចធ្វើសកម្មភាពបាននៅកន្លែងនេសាទដែលបានកំណត់។

មាត្រា៤៧ .-

នាវានេសាទបរទេសឬនាវាបរទេសពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទដែលមានលិខិតអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើការនេសាទឬសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ អាចចូលចតកំពង់ផែនេសាទដែលបានកំណត់ត្រូវជូនដំណឹងមុន២៤(ម្ភៃបួន)ម៉ោង មកអង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកជលផល។

នាវាដែលបានអនុញ្ញាតឱ្យចូលចត មុននឹងចាកចេញ ត្រូវជូនដំណឹងមុន១២(ដប់ពីរ)ម៉ោង មកអង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកជលផល។

ការផ្ទេរផល ផលិតផលជលផល សំដៅដល់ការផ្ទេរផល ផលិតផលជលផលពីនាវាមួយទៅនាវាមួយដោយផ្ទាល់ក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផល ឬនៅកំពង់ផែ ឬកន្លែងឡើងផល ផលិតផលជលផល។

ការឡើងផល ផលិតផលជលផល សំដៅដល់ការនាំយកផល ផលិតផលជលផលចូលឬលើកដាក់នៅផែឬកន្លែងឡើងផល ផលិតផលជលផល។

ការអនុវត្តវារីវប្បកម្មល្អ សំដៅដល់ការអនុវត្តលើការធ្វើវារីវប្បកម្មវារិជាត ដែលអនុវត្តតាមគោលការណ៍សុវត្ថិភាពម្ហូបអាហារ សុខភាពនិងសុខុមាលភាពសត្វ និងបរិស្ថានល្អ។

ការអនុវត្តអនាម័យល្អ សំដៅដល់លក្ខខណ្ឌអនាម័យនិងវិធានការចាំបាច់នានា ដើម្បីធានាសុវត្ថិភាពម្ហូបអាហារគ្រប់ដំណាក់កាលនៃខ្សែច្រវាក់ម្ហូបអាហារ រួមមានការផលិត ការវេចខ្ចប់ ការលើកដាក់ ការថែរក្សា និងការដឹកជញ្ជូនផល ផលិតផលជលផល។

ការពិន័យអន្តរការណ៍ សំដៅដល់ការពិន័យជាប្រាក់ដោយមន្ត្រីអធិការកិច្ចជលផលដែលបានទទួលនីតិសម្បទាជានគរបាលយុត្តិធម៌។

ការពិន័យជាប្រាក់ សំដៅដល់ការពិន័យជាប្រាក់ដោយស្ថាប័នតុលាការ។

កំពង់ផែនេសាទ សំដៅដល់កំពង់ផែដែលមានហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសម្រាប់នាវានេសាទឬនាវាពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទចូលចត ដើម្បីឡើងឬផ្ទេរផល ផលិតផលជលផល ឬប្រើសេវាកម្មផ្សេងៗ ជាអាទិ៍ការផ្គត់ផ្គង់ឧបករណ៍នេសាទ ប្រេងឥន្ធនៈ ទឹកកក។

ការនាំឆ្លងកាត់ផល ផលិតផលជលផល សំដៅដល់ការដឹកជញ្ជូនផល ផលិតផលជលផលឆ្លងកាត់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

ជលផល សំដៅដល់ការការពារ ការអភិរក្ស និងការអភិវឌ្ឍវារិជាត ការធ្វើនេសាទ សកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ ការប្រមូលវារិជាត ការធ្វើវារីវប្បកម្ម ការកែច្នៃ និងការធ្វើអាជីវកម្ម ការនាំចេញ នាំចូលនូវផល ផលិតផលជលផល។

ដាយត្រី សំដៅដល់ឧបករណ៍នេសាទ រួមផ្សំដោយក្បូនឬទូកភ្ជាប់ទៅនឹងយុថ្កាបោះសម្រាប់បើកមាត់ដាយដែលមានក្រឡាប្រដេញពីធំទៅតូចរហូតដល់ថ្នក់កន្ទុយដាយ ប្រើសម្រាប់ចាប់ត្រីចម្រុះដែលបម្លាស់ទីពីតំបន់បឹងទន្លេសាបនិងទន្លេសាប។

តំបន់ក្រៅដែនយុត្តាធិការជាតិ សំដៅដល់តំបន់សមុទ្រដែលស្ថិតក្រៅតំបន់សេដ្ឋកិច្ចផ្តាច់មុខ រួមមានសមុទ្រអន្តរជាតិនិងតំបន់សមុទ្រនៃរដ្ឋដទៃ។

តំបន់សេដ្ឋកិច្ចផ្តាច់មុខ សំដៅដល់សមុទ្រដែលស្ថិតក្នុងដែនយុត្តាធិការ លាតសន្ធឹងចាប់ពីខ្សែបន្ទាត់មូលដ្ឋានរហូតដល់សមុទ្រខាងក្រៅចម្ងាយ២០០(ពីររយ)ម៉ាយ៍សមុទ្រ(Nautical Mile)ឬ៣៧០,៤(បីរយចិតសិបក្បៀសបួន)គីឡូម៉ែត្រ។

តំបន់ទេសចរណ៍ជលផល សំដៅដល់ផ្នែកមួយនៃតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលដែលត្រូវបានកំណត់ជាតំបន់មានមុខងារសម្រាប់បម្រើឱ្យការកម្សាន្ត ជាអាទិ៍តំបន់ផ្កាថ្ម ស្មៅសមុទ្រ តំបន់ព្រៃលិចទឹក ព្រៃកោងកាង បឹងធម្មជាតិ។

ការធ្វើនេសាទខ្នាតតូច សំដៅដល់ការធ្វើនេសាទជាលក្ខណៈគ្រួសារឬប្រពៃណី ដោយប្រើឧបករណ៍នេសាទខ្នាតតូចឬនាវាខ្នាតតូចរួមផ្សំជាមួយឧបករណ៍ខ្នាតតូច ជាអាទិ៍លប សន្ទូច ថ្នង សៃយ៉ឺន ទ្រូ តុម។

ការធ្វើនេសាទខ្នាតមធ្យម សំដៅដល់ការធ្វើនេសាទដោយប្រើឧបករណ៍នេសាទខ្នាតមធ្យមឬនាវានេសាទខ្នាតមធ្យមឬនាវាខ្នាតតូចរួមផ្សំជាមួយឧបករណ៍ខ្នាតមធ្យម ជាអាទិ៍អួន ម៉ាញ់ នាម អួនអូសនៅសមុទ្រ អួនទិត អួនកាកឹម។

ការធ្វើនេសាទខ្នាតធំ សំដៅដល់ការធ្វើនេសាទដោយប្រើឧបករណ៍នេសាទខ្នាតធំឬនាវានេសាទខ្នាតធំឬនាវាខ្នាតមធ្យមរួមផ្សំជាមួយឧបករណ៍ខ្នាតធំ ជាអាទិ៍ដាយត្រី ដាយបង្កង អួនអូសនៅសមុទ្រប្រើនាវាកម្លាំងលើសពី៥០០(ប្រាំរយ)សេះ។

ការធ្វើនេសាទខុសច្បាប់ គ្មានរបាយការណ៍ និងគ្មានបញ្ញត្តិ(IUU) សំដៅដល់សកម្មភាពនេសាទដែលផ្ទុយនឹងវិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សថ្នាក់ជាតិឬអន្តរជាតិ ដូចខាងក្រោម៖

១- **ការធ្វើនេសាទខុសច្បាប់** សំដៅដល់សកម្មភាពដែល៖

- ប្រព្រឹត្តដោយនាវាជាតិឬនាវាបរទេសក្នុងដែនយុត្តាធិការជាតិ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតឬប្រព្រឹត្តផ្ទុយនឹងច្បាប់និងបទប្បញ្ញត្តិជាតិ

- ប្រព្រឹត្តដោយនាវាបំពាក់ទង់ជាតិនៃរដ្ឋភាគីនៃអង្គការគ្រប់គ្រងជលផលថ្នាក់តំបន់ពាក់ព័ន្ធ ដែលផ្ទុយនឹងវិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សនៃអង្គការគ្រប់គ្រងជលផលថ្នាក់តំបន់ដែលរដ្ឋនោះជាភាគី ឬផ្ទុយនឹងបទប្បញ្ញត្តិអន្តរជាតិពាក់ព័ន្ធ

- ប្រព្រឹត្តផ្ទុយនឹងច្បាប់ជាតិឬកាតព្វកិច្ចអន្តរជាតិ រួមទាំងការប្រព្រឹត្តធ្វើឡើងដោយរដ្ឋដែលមានកិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាមួយអង្គការគ្រប់គ្រងជលផលថ្នាក់តំបន់ពាក់ព័ន្ធ។

២- **ការធ្វើនេសាទគ្មានរបាយការណ៍** សំដៅដល់សកម្មភាពនេសាទដែល៖

- ប្រព្រឹត្តក្នុងដែនយុត្តាធិការជាតិ ដោយមិនបានរាយការណ៍ឬរាយការណ៍មិនត្រឹមត្រូវជូនអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ដែលផ្ទុយនឹងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាតិ

- ប្រព្រឹត្តក្នុងដែនសមត្ថកិច្ចនៃអង្គការគ្រប់គ្រងជលផលថ្នាក់តំបន់ពាក់ព័ន្ធ ដោយមិនបានរាយការណ៍ឬរាយការណ៍មិនត្រឹមត្រូវ ដែលផ្ទុយនឹងនីតិវិធីនៃការរាយការណ៍របស់អង្គការនោះ។

៣- **ការធ្វើនេសាទគ្មានបញ្ញត្តិ** សំដៅដល់សកម្មភាពនេសាទដែល៖

- ប្រព្រឹត្តក្នុងតំបន់នៃអង្គការគ្រប់គ្រងជលផលថ្នាក់តំបន់ ដោយនាវានេសាទគ្មានសញ្ជាតិឬនាវាបំពាក់ទង់ជាតិនៃរដ្ឋមិនមែនជាភាគីនៃអង្គការនោះឬក្រុមហ៊ុននេសាទ ដោយសកម្មភាពនេសាទនោះប្រព្រឹត្តផ្ទុយនឹងវិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សនៃអង្គការនោះ

- ប្រព្រឹត្តក្នុងតំបន់ណាមួយដែលមិនមានវិធានការគ្រប់គ្រងឬអភិរក្សផលស្តុកត្រី ឬការធ្វើនេសាទនោះមិនស្របនឹងការទទួលខុសត្រូវរបស់រដ្ឋក្នុងការអភិរក្សធនធានជលផលសមុទ្រមានជីវិតដែលស្ថិតក្រោមច្បាប់អន្តរជាតិ។

ការធ្វើនេសាទរួមផ្សំដោយរបាំង សំដៅដល់ការធ្វើនេសាទដោយប្រើឧបករណ៍លប លបណ ឬវ៉ារ ឬលូ ឬឡុក រួមផ្សំជាមួយរបាំងព្រួល ឬរបាំងសាច់អួន។

ផ្នែកទី២
ការអង្កេត ការតាមដាន និងការត្រួតពិនិត្យ

មាត្រា៤៨ .-

បុគ្គលដែលប្រើនាវានេសាទឬនាវាពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលសមុទ្រកម្ពុជា ឬតំបន់ក្រៅដែនយុត្តាធិការជាតិ ត្រូវដាក់ស្លាកសញ្ញាសម្គាល់និងកំណត់អត្តសញ្ញាណនាវាឱ្យបានច្បាស់លាស់ដោយអនុលោមតាមច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន។

មាត្រា៤៩ .-

បុគ្គលដែលប្រើនាវានេសាទឬនាវាពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទខ្នាតធំក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលសមុទ្រកម្ពុជាអាចធ្វើសកម្មភាពបាន លុះត្រាតែដាក់សញ្ញាសម្គាល់អត្តសញ្ញាណឧបករណ៍នេសាទ។

លក្ខណៈបច្ចេកទេសកំណត់សញ្ញាសម្គាល់អត្តសញ្ញាណឧបករណ៍នេសាទត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

មាត្រា៥០ .-

បុគ្គលដែលធ្វើការនេសាទខ្នាតមធ្យមឬខ្នាតធំដែលមានលិខិតអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើនេសាទក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលសមុទ្រកម្ពុជា ត្រូវកត់ត្រានូវទិន្នន័យ ស្ថិតិ និងព័ត៌មានអំពីតំបន់នេសាទ រយៈពេលនេសាទ ផលនេសាទ និងឧបករណ៍នេសាទក្នុងសៀវភៅស្ថិតិផលនេសាទនិងត្រូវផ្តល់ជូនមន្ត្រីអធិការកិច្ចជលផល តាមពេលវេលាកំណត់។

បុគ្គលដែលប្រើនាវាពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទខ្នាតមធ្យមឬខ្នាតធំដែលមានលិខិតអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលសមុទ្រកម្ពុជា ត្រូវកត់ត្រាព័ត៌មានអំពីសកម្មភាពនៃការវេចខ្ចប់ កែច្នៃ ផ្ទេរ ឬការដឹកជញ្ជូនផល ផលិតផលជលផលរួមទាំងការផ្តល់សេវាកម្មនាវិក ប្រេងឥន្ធនៈ និងការផ្គត់ផ្គង់ផ្សេងទៀតក្នុងសៀវភៅសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ និងត្រូវផ្តល់ជូនមន្ត្រីអធិការកិច្ចជលផលតាមពេលវេលាកំណត់។

មាត្រា៥១ .-

នាយនាវានេសាទធ្វើការនេសាទខ្នាតមធ្យមឬខ្នាតធំដែលមានលិខិតអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើនេសាទក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលសមុទ្រកម្ពុជា ត្រូវ៖

១- រក្សាទុកសៀវភៅស្ថិតិផលនេសាទតាមនាវានិងត្រូវកត់ត្រាព័ត៌មានជាភាសាខ្មែរឬអង់គ្លេស។

២- ថែរក្សាសៀវភៅស្ថិតិផលនេសាទនិងត្រូវបង្ហាញដល់មន្ត្រីអធិការកិច្ចជលផលឬអ្នកសង្កេតការណ៍តាមការស្នើសុំ ដើម្បីត្រួតពិនិត្យឬធ្វើអធិការកិច្ច។

៣- ប្រគល់សៀវភៅស្ថិតិផលនេសាទជូនមន្ត្រីអធិការកិច្ចជលផល បន្ទាប់ពីបញ្ចប់ការឡើងផលនេសាទ។

នាយនាវាពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទខ្នាតមធ្យមឬខ្នាតធំដែលមានលិខិតអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលសមុទ្រកម្ពុជា ត្រូវ៖

១- រក្សាទុកសៀវភៅសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទតាមនាវា និងត្រូវកត់ត្រាព័ត៌មានជាភាសាខ្មែរឬអង់គ្លេស។

២- ថែរក្សាសៀវភៅសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ និងត្រូវបង្ហាញដល់មន្ត្រីអធិការកិច្ចជលផលឬអ្នកសង្កេតការណ៍តាមការស្នើសុំ ដើម្បីត្រួតពិនិត្យឬធ្វើអធិការកិច្ច។

៣- ប្រគល់សៀវភៅសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ ជូនមន្ត្រីអធិការកិច្ចជលផលបន្ទាប់ពីបញ្ចប់សកម្មភាព។

មាត្រា៥២ .-

អង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកជលផលត្រូវបង្កើតប្រព័ន្ធទិន្នន័យ ដោយពិគ្រោះយោបល់ជាមួយស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ម្ចាស់កន្លែងឡើងផល ផលិតផលជលផលឯកជន អ្នកនេសាទ ដើម្បីប្រមូលព័ត៌មាននិងទិន្នន័យពីការធ្វើនេសាទ។

មាត្រា៥៣ .-

អង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកជលផលត្រូវតម្រូវឱ្យប្រតិបត្តិករនាវាបរទេសដែលធ្វើនេសាទឬសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទក្នុងតំបន់ដែលបានកំណត់ មានអ្នកសង្កេតការណ៍នៅលើនាវា។

អង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកជលផលត្រូវបង្កើតកម្មវិធីសម្រាប់អ្នកសង្កេតការណ៍ក្នុងការប្រមូល កត់ត្រា និងរាយការណ៍អំពីព័ត៌មានជាក់លាក់ ដើម្បីតាមដានសកម្មភាពនេសាទ និងសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ។

នីតិវិធីសម្រាប់ការអនុវត្តមុខងារនៃអ្នកសង្កេតការណ៍និងប្រតិបត្តិករ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

មាត្រា៥៤ .-

បុគ្គលដែលប្រើនាវាខ្នាតមធ្យមឬខ្នាតធំត្រូវបំពាក់ឧបករណ៍តាមដាននាវានៅលើនាវានេសាទនិងរក្សាឱ្យមានដំណើរការជាប្រចាំក្នុងការធ្វើនេសាទឬសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលសមុទ្រកម្ពុជានិងតំបន់ក្រៅដែនយុត្តាធិការជាតិ។

ការកំណត់ឧបករណ៍តាមដាននាវា លក្ខខណ្ឌបច្ចេកទេស និងវិធានសម្រាប់ប្រតិបត្តិការនៃប្រព័ន្ធតាមដាននាវាត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

មាត្រា៥៥ .-

នាវានេសាទបរទេសឬនាវាបរទេសពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទដែលមិនធ្លាប់ប្រើកំពង់ផែនេសាទកម្ពុជា ដើម្បីឡើងផល ផលិតផលជលផល ផ្ទេរ វេចខ្ចប់ ឬកែច្នៃផលនេសាទ ឬប្រើសេវាកំពង់ផែនេសាទ ជាអាទិ៍ការចាក់ប្រេងឥន្ធនៈ ការផ្គត់ផ្គង់ ការជួសជុល និងការថែទាំ អាចអនុញ្ញាតឱ្យប្រើកំពង់ផែនេសាទបាន លុះត្រាតែ៖

១- ចូលកំពង់ផែនេសាទដែលបានកំណត់សម្រាប់នាវានេសាទបរទេសឬនាវាបរទេសពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ ដែលបានផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ។

២- ប្រតិបត្តិករនាវាបានជូនដំណឹងមុន២៤(ម្ភៃបួន)ម៉ោងដល់អង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកជលផល។

៣- ប្រតិបត្តិករនាវាបង្ហាញលិខិតអនុញ្ញាតឱ្យនាវាចូលកំពង់ផែដល់មន្ត្រីអធិការកិច្ចជលផល នៅពេលនាវាមកដល់។

មាត្រា៥៦ .-

មន្ត្រីអធិការកិច្ចជលផលត្រូវបដិសេធនាវានេសាទបរទេសឬនាវាបរទេសពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទក្នុងការចូលចតនៅកំពង់ផែនេសាទកម្ពុជា ក្នុងករណី៖

១- មានភស្តុតាងបញ្ជាក់ថា នាវានោះបានធ្វើការនេសាទឬធ្វើសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទខុសច្បាប់ គ្មានរបាយការណ៍ និងគ្មានបញ្ញត្តិ។

២- នាវាមានក្នុងបញ្ជីឈ្មោះនាវាខុសច្បាប់ គ្មានរបាយការណ៍ និងគ្មានបញ្ញត្តិ។

ឧបសម្ព័ន្ធទី១នៃច្បាប់ស្តីពីជលផល

សទ្ទានុក្រម

កន្លែងនេសាទតាមឆ្នេរ សំដៅដល់តំបន់គ្រប់គ្រងជលផលសមុទ្រដែលលាតសន្ធឹងពីខ្សែបន្ទាត់ទឹកជោរខ្ពស់បំផុតរហូតដល់ខ្សែបន្ទាត់ដែលមានជម្រៅទឹកក្នុងរង្វង់២០ម៉ែត្រ។ លក្ខណវិនិច្ឆ័យនៃការកំណត់កន្លែងនេសាទតាមឆ្នេរ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១៤។

កន្លែងកំណត់ការប្រើឧបករណ៍នេសាទជាក់លាក់ សំដៅដល់កន្លែងនេសាទសម្រាប់ការដេញថ្លៃជាសាធារណៈ ដូលឬវិនិយោគ ដោយកំណត់អំពីប្រភេទឧបករណ៍នេសាទ ជាអាទិ៍ដាយត្រី ដាយត្រីលេញ ដាយបង្កង។

កន្លែងនេសាទសមុទ្រក្រៅ សំដៅដល់តំបន់គ្រប់គ្រងជលផលសមុទ្រដែលលាតសន្ធឹងពីព្រំប្រទល់ខាងក្រៅនៃកន្លែងនេសាទតាមឆ្នេរ រហូតដល់ព្រំប្រទល់ខាងក្រៅនៃតំបន់សេដ្ឋកិច្ចផ្ដាច់មុខនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

កន្លែងនេសាទសាធារណៈ សំដៅដល់តំបន់គ្រប់គ្រងជលផលដែលស្ថិតនៅក្រៅកន្លែងអភិរក្សជលផល កន្លែងសហគមន៍នេសាទ កន្លែងអភិវឌ្ឍន៍វារីវប្បកម្ម កន្លែងនេសាទកំណត់ឧបករណ៍នេសាទជាក់លាក់ កន្លែងគ្រប់គ្រងនិងការពារសត្វផ្សោតទន្លេមេគង្គនៃតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលទឹកសាប។

កន្លែងសហគមន៍នេសាទ សំដៅដល់ផ្នែកមួយនៃតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលដែលបានកំណត់ព្រំប្រទល់ និងទំហំច្បាស់លាស់ សម្រាប់ប្រគល់ជូនសហគមន៍នេសាទប្រើប្រាស់ផ្តាច់មុខ ប្រកបដោយនិរន្តរភាព។ ក្នុងកន្លែងសហគមន៍នេសាទ មានជាអាទិ៍កន្លែងនេសាទ កន្លែងអភិរក្ស កន្លែងការពារជលផល កន្លែងជម្រកសុវត្ថិភាពជលផល កន្លែងវារីវប្បកម្ម។

កន្លែងជម្រកសុវត្ថិភាពជលផល សំដៅដល់ផ្នែកមួយនៃកន្លែងសហគមន៍នេសាទ សម្រាប់ការពារវារីសត្វមួយឬច្រើនប្រភេទក្នុងរយៈពេលកំណត់ជាក់លាក់នៃវដ្ដជីវិត ដើម្បីធានានិរន្តរភាពនៃផលស្តុក។

កន្លែងការពារជលផល សំដៅដល់ផ្នែកមួយនៃកន្លែងសហគមន៍នេសាទនៅជាប់ឬក្បែរកន្លែងអភិរក្សជលផលដែលអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើតែការនេសាទខ្នាតតូចៗ។ កន្លែងការពារជលផលមានតួនាទីជាតំបន់ទ្រនាប់។

កន្លែងអភិរក្សជលផល សំដៅដល់ផ្នែកមួយនៃតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលដែលត្រូវបានកំណត់ព្រំប្រទល់និងទំហំច្បាស់លាស់ សម្រាប់វារីសត្វពងកូន រីកធំធាត់ ឬលូតលាស់ ពុំអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើការនេសាទគ្រប់ប្រភេទនិងធ្វើសកម្មភាពដែលប៉ះពាល់ធនធានវារីជាតិ លើកលែងតែការសិក្សាស្រាវជ្រាវបច្ចេកទេសវិទ្យាសាស្ត្រជលផល។

កន្លែងអភិរក្សសត្វផ្សោតទន្លេមេគង្គ សំដៅដល់ផ្នែកមួយនៃតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលដែលត្រូវបានកំណត់ជាតំបន់ស្នូលនៃតំបន់គ្រប់គ្រងនិងការពារសត្វផ្សោតទន្លេមេគង្គ ក្នុងខេត្តក្រចេះនិងខេត្តស្ទឹងត្រែង។

កន្លែងការពារសត្វផ្សោតទន្លេមេគង្គ សំដៅដល់ផ្នែកមួយនៃតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលដែលត្រូវបានកំណត់ជាតំបន់ទ្រនាប់នៃតំបន់គ្រប់គ្រងនិងការពារសត្វផ្សោតទន្លេមេគង្គ ក្នុងខេត្តក្រចេះនិងខេត្តស្ទឹងត្រែង។

កន្លែងឡើងផល ផលិតផលជលផល សំដៅដល់ផែបណ្ដោតឬផែនៅជាប់មាត់ទឹកដែលជាកន្លែងលើកដាក់ ផ្ទេរ ឬឡើងផល ផលិតផលជលផល ពីនាវាមកកាន់ដីគោក។

ការធ្វើនេសាទ សំដៅដល់ការចាប់ ការរុករក ការទាក់ទាញ ការទាញយក ការស្វែងរក ឬការប្រមូលផលវារីសត្វ ដោយប្រើឧបករណ៍ សម្ភារៈ ឬមធ្យោបាយនេសាទផ្សេងៗ។

បទប្បញ្ញត្តិដែលកំណត់អំពីបទល្មើសជលផលដូចមានកំណត់នៅក្នុងច្បាប់ស្តីពីជលផលដែលមានមុនការចូលជាធរមាននៃច្បាប់នេះ ត្រូវបន្តមានអានុភាពអនុវត្តក្រោយការអនុវត្តនៃច្បាប់នេះ ចំពោះបទល្មើសដែលត្រូវបានប្រព្រឹត្តមុនពេលច្បាប់នេះចូលជាធរមាន លើកលែងតែការអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌដែលស្រាលជាងដូចមានចែងក្នុងក្រមព្រហ្មទណ្ឌ។

ថ្ងៃ សៅរ៍ ៣កើត ខែ អាសាឍ ឆ្នាំម្សាញ់ សប្តស័ក ព.ស.២៥៦៩
ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំង ថ្ងៃទី ២៨ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ២០២៥

ការល.២៥០៦.៩៩៦

នរោត្តម សីហមុនី

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយព្រះមហាក្សត្រ
សូមឡាយព្រះហស្តលេខា
នាយករដ្ឋមន្ត្រី

សម្តេចមហាបវរធិបតី ហ៊ុន ម៉ាណែត

បានចម្លងត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ដើម
ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រីប្រចាំការ
រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី

វង្សី វិស្សុត

បានយកសេចក្តីគោរពជម្រាបជូន
សម្តេចមហាបវរធិបតីនាយករដ្ឋមន្ត្រី
រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ

ឌិត ទីណា

ទោះបីមានករណីដូចក្នុងកថាខណ្ឌទី១នៃមាត្រានេះក៏ដោយ មន្ត្រីអធិការកិច្ចជលផលមានសិទ្ធិឱ្យនាវាខាងលើចូលចតក្នុងកំពង់ផែនេសាទកម្ពុជា ក្នុងករណី៖

១- ធ្វើអធិការកិច្ចនាវានិងចាត់វិធានការសមស្របអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ដើម្បីបង្ការ ទប់ស្កាត់ និងលុបបំបាត់ការនេសាទនិងសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទខុសច្បាប់ គ្មានរបាយការណ៍ និងគ្មានបញ្ញត្តិ។

២- មានឧបទ្ទវហេតុឬប្រធានសក្តិ នាវាអាចចូលចតនៅកំពង់ផែនេសាទកម្ពុជាក្នុងអំឡុងពេលជាក់ស្តែង។

មន្ត្រីអធិការកិច្ចជលផលសហការជាមួយសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធអាចហាមឃាត់នាវានេសាទបរទេសឬនាវាបរទេសពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទចូលកំពង់ផែនេសាទកម្ពុជា ក្នុងករណីដែលនាវានោះអនុវត្តផ្ទុយនឹងវិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សនៃអង្គការគ្រប់គ្រងជលផលថ្នាក់តំបន់ឬរដ្ឋម្ចាស់ទង់ជាតិដែលមិនមែនជាសមាជិកឬជាភាគីដែលមិនសហការជាមួយអង្គការគ្រប់គ្រងជលផលថ្នាក់តំបន់ លើកលែងតែពិនិត្យឃើញថាផលនេសាទនៅលើនាវាបានមកពីការធ្វើនេសាទស្របតាមវិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្ស។

មាត្រា៥៧ .-

អង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកជលផលអាចបដិសេធនាវានេសាទបរទេសឬនាវាបរទេសពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទដែលមិនធ្លាប់ប្រើកំពង់ផែនេសាទកម្ពុជា ដើម្បីឡើងផល ផលិតផលជលផល ផ្ទេរ វេចខ្ចប់ ឬកែច្នៃផលនេសាទ ឬប្រើសេវាកំពង់ផែនេសាទ ជាអាទិ៍ការចាក់ប្រេងឥន្ធនៈ ការផ្គត់ផ្គង់ ការជួសជុល និងការថែទាំក្នុងករណី៖

១- នាវាមានលិខិតអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើនេសាទឬសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទដែលចេញដោយរដ្ឋម្ចាស់ទង់ជាតិហួសសុពលភាព។

២- នាវាគ្មានលិខិតអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើនេសាទឬសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ ស្ថិតក្រោមច្បាប់នេះ។

៣- មានភស្តុតាងបង្ហាញថា ផលនេសាទនៅលើនាវាបានពីការធ្វើនេសាទល្មើសនឹងលក្ខខណ្ឌតម្រូវក្នុងដែនយុត្តាធិការនៃរដ្ឋម្ចាស់ឆ្នេរ។

៤- រដ្ឋម្ចាស់ទង់ជាតិនៃនាវានេសាទបរទេសឬនាវាបរទេសពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ មិនបានឆ្លើយតបតាមការស្នើសុំពីអង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកជលផល ទោះជាផលនេសាទនៅលើនាវាបានពីការនេសាទតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃអង្គការគ្រប់គ្រងជលផលថ្នាក់តំបន់ក៏ដោយ។

៥- មានហេតុផលច្បាស់លាស់ថា នាវានេសាទឬនាវាពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទបានធ្វើការនេសាទខុសច្បាប់ គ្មានរបាយការណ៍ និងគ្មានបញ្ញត្តិឬធ្វើសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទខុសច្បាប់ លើកលែងតែបុគ្គលដែលប្រើនាវាមានភស្តុតាងបង្ហាញថាបានធ្វើសកម្មភាពត្រឹមត្រូវតាមវិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្ស។

ទោះបីមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌខាងលើនៃមាត្រានេះ អង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកជលផលអាចអនុញ្ញាតឱ្យនាវាប្រើសេវាកំពង់ផែនេសាទសម្រាប់សុវត្ថិភាពនាវានិងសុខភាពនាវិក ដែលជាតម្រូវការចាំបាច់ឬចោលកាកសំណល់លើនាវានៅទីតាំងដែលបានកំណត់។

មាត្រា៥៨ .-

ករណីនាវានេសាទបរទេសឬនាវាបរទេសពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ ត្រូវបានបដិសេធការចូលចតនៅកំពង់ផែនេសាទឬប្រើសេវាកំពង់ផែនេសាទកម្ពុជា អង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកជលផលត្រូវជូនដំណឹងទៅរដ្ឋម្ចាស់ទង់ជាតិ ឬរដ្ឋម្ចាស់ឆ្នេរជាបន្ទាន់ ឬអង្គការគ្រប់គ្រងជលផលថ្នាក់តំបន់ ឬអង្គការអន្តរជាតិដែលពាក់ព័ន្ធតាមការចាំបាច់សមស្រប។

ករណីនាវានេសាទបរទេសឬនាវាបរទេសពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ ត្រូវបានបដិសេធការប្រើសេវាកំពង់ផែនេសាទកម្ពុជា បន្ទាប់ពីការធ្វើអធិការកិច្ច អង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកជលផលត្រូវបញ្ជូនរបាយការណ៍អធិការកិច្ចទៅរដ្ឋម្ចាស់ទង់ជាតិ ក្នុងករណីចាំបាច់ត្រូវបញ្ជូនរបាយការណ៍ទៅរដ្ឋម្ចាស់ឆ្នេរ អង្គការគ្រប់គ្រងជលផលថ្នាក់តំបន់ អង្គការអន្តរជាតិដែលពាក់ព័ន្ធ ឬរដ្ឋសញ្ជាតិនៃនាយនាវា។

មាត្រា៥៩ .-

មន្ត្រីអធិការកិច្ចជលផលត្រូវផ្ដល់អាទិភាពក្នុងពេលធ្វើអធិការកិច្ចចំពោះនាវានេសាទបរទេសឬនាវាបរទេសពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទនៅកំពង់ផែនេសាទកម្ពុជា ដូចខាងក្រោម៖

១- នាវាធ្លាប់បានបដិសេធការចូលចតឬប្រើកំពង់ផែនេសាទដែលស្ថិតក្រោមដែនសមត្ថកិច្ចនៃរដ្ឋផ្សេងទៀត។

២- ការស្នើសុំធ្វើអធិការកិច្ចពីរដ្ឋដទៃឬអង្គការគ្រប់គ្រងជលផលថ្នាក់តំបន់ ពិសេសការស្នើសុំដែលមានភស្តុតាងបញ្ជាក់ថានាវាជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងការធ្វើនេសាទឬសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទខុសច្បាប់ គ្មានរបាយការណ៍ និងគ្មានបញ្ញត្តិ។

៣- នាវាផ្សេងទៀតដែលមានមូលហេតុច្បាស់លាស់សង្ស័យជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងការធ្វើនេសាទឬសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទខុសច្បាប់ គ្មានរបាយការណ៍ និងគ្មានបញ្ញត្តិ។

៤- នាវាដែលបានប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងច្បាប់ផ្សេងទៀតនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

មាត្រា៦០ .-

ក្នុងពេលធ្វើអធិការកិច្ចលើនាវានេសាទបរទេសឬនាវាបរទេសពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទនៅកំពង់ផែនេសាទកម្ពុជា មន្ត្រីអធិការកិច្ចជលផល ត្រូវ៖

១- បង្ហាញឯកសារកំណត់អត្តសញ្ញាណដល់នាយនាវា មុនពេលធ្វើអធិការកិច្ច។

២- អញ្ជើញតំណាងរដ្ឋម្ចាស់ទង់ជាតិនៃនាវានេសាទឬនាវាពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ ចូលរួមធ្វើអធិការកិច្ចក្នុងករណីចាំបាច់។

៣- ចៀសវាងការរំខាននាយនាវាក្នុងការទាក់ទងទៅអាជ្ញាធរនៃរដ្ឋម្ចាស់ទង់ជាតិ ដោយអនុលោមតាមច្បាប់អន្តរជាតិ។

៤- ត្រួតពិនិត្យគ្រប់ទីកន្លែងនៃនាវា ដូចជាផលនេសាទ ឧបករណ៍នេសាទ សម្ភារៈ និងឯកសារ ឬកំណត់ត្រាលើនាវា ដែលពាក់ព័ន្ធក្នុងការបញ្ជាក់ពីសកម្មភាពអនុវត្តស្របតាមផែនការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្ស។

៥- តម្រូវឱ្យនាយនាវា សហការ និងសម្របសម្រួលក្នុងការផ្ដល់ព័ត៌មានចាំបាច់ បង្ហាញសម្ភារៈ និងឯកសារពាក់ព័ន្ធតាមការតម្រូវ។

៦- ខិតខំប្រឹងប្រែងឱ្យអស់លទ្ធភាព ចៀសវាងនូវការពន្យារពេល ការរំខាន ឬបង្កការលំបាកដែលនាំឱ្យប៉ះពាល់ដល់គុណភាពផលនេសាទនៅលើនាវា។

៧- ខិតខំប្រឹងប្រែងឱ្យអស់លទ្ធភាពក្នុងទំនាក់ទំនងជាមួយនាយនាវាឬនាវិកសំខាន់ៗ ក្នុងករណីចាំបាច់ត្រូវមានអ្នកបកប្រែ។

៨- អនុវត្តការធ្វើអធិការកិច្ចដោយយុត្តិធម៌ តម្លាភាព និងមិនរើសអើង។

មាត្រា៦១ .-

បុគ្គលដែលប្រើនាវានេសាទសញ្ជាតិខ្មែរឬនាវាសញ្ជាតិខ្មែរពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទនៅក្នុងតំបន់ក្រៅដែនយុត្តាធិការជាតិ៖

៧- ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍។

ខ្លឹមសារ របៀបបទ និងនីតិវិធីសម្រាប់ការអនុវត្តទោសបន្ថែមទាំងនេះ ត្រូវអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ។

មាត្រា១០០ .-

នីតិបុគ្គលអាចត្រូវបានប្រកាសថា ត្រូវទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌ តាមលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងក្នុងមាត្រា៤២ (ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល)នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ចំពោះបទល្មើសដែលមានចែងក្នុងមាត្រា៩៦ មាត្រា៩៧ និងមាត្រា៩៨នៃច្បាប់នេះ។

នីតិបុគ្គលត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី១០ ០០០ ០០០(ដប់លាន)រៀល ទៅ១០០ ០០០ ០០០ (មួយរយលាន)រៀល ព្រមទាំងទោសបន្ថែមណាមួយឬច្រើន ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១៦៨(ទោសបន្ថែមអនុវត្តចំពោះនីតិបុគ្គល)នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ចំពោះបទល្មើសដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៩៦នៃច្បាប់នេះ។

នីតិបុគ្គលត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី១០០ ០០០ ០០០(មួយរយលាន)រៀល ទៅ៥០០ ០០០ ០០០ (ប្រាំរយលាន)រៀល ព្រមទាំងទោសបន្ថែមណាមួយឬច្រើន ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១៦៨(ទោសបន្ថែមអនុវត្តចំពោះនីតិបុគ្គល)នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ចំពោះបទល្មើសដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៩៧នៃច្បាប់នេះ។

នីតិបុគ្គលត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី៥០០ ០០០ ០០០(ប្រាំរយលាន)រៀល ទៅ១ ០០០ ០០០ ០០០ (មួយពាន់លាន)រៀល ព្រមទាំងទោសបន្ថែមណាមួយឬច្រើន ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១៦៨(ទោសបន្ថែមអនុវត្តចំពោះនីតិបុគ្គល)នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ចំពោះបទល្មើសដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៩៨នៃច្បាប់នេះ។

មាត្រា១០១ .-

ការអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិនៃជំពូកទី១៣នៃច្បាប់នេះ មិនរារាំងដល់ការអនុវត្តច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌផ្សេងទៀត ក្នុងករណីអំពើដែលកំណត់ថាជាបទល្មើសមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ ជាបទល្មើសដែលបានបញ្ញត្តក្នុងច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌផ្សេងទៀត។

ជំពូកទី១៤
អន្តរប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា១០២ .-

លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តទាំងឡាយដែលពាក់ព័ន្ធច្បាប់ស្ដីពីជលផល ដែលមានមុនការចូលជាធរមាននៃច្បាប់នេះ ត្រូវមានអានុភាពអនុវត្តបន្តរហូតដល់មានលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តថ្មីមកជំនួស ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ។

មាត្រា១០៣ .-

បុគ្គលដែលកំពុងកាន់កាប់ឬប្រើប្រាស់លិខិតគតិយុត្តស្ថិតក្រោមច្បាប់ស្ដីពីជលផលដែលមានមុនការចូលជាធរមាននៃច្បាប់នេះ ត្រូវបន្តអនុវត្តរហូតដល់ផុតសុពលភាព។ ការស្នើសុំបន្តសុពលភាពឬការស្នើសុំថ្មី ត្រូវអនុវត្តស្របតាមច្បាប់នេះ។

ជំពូកទី១៥
អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា១០៤ .-

ច្បាប់ស្ដីពីជលផលដែលមានមុនការចូលជាធរមាននៃច្បាប់នេះ ត្រូវបាត់បង់អានុភាពនិងត្រូវជំនួសដោយច្បាប់នេះ។

៦- ធ្វើការផលិត ការនាំចូល ការនាំចេញ ការចែកចាយ ឬប្រើចំណីវារីសត្វ ឱសថវារីសត្វ ដែលមានសារធាតុជំរុញការលូតលាស់ខុសប្រក្រតី ដែលបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់សុខភាពសាធារណៈ។

៧- ទន្រ្ទាន ហ៊ុមព័ទ្ធកាន់កាប់ ដុត កាប់ឆ្ការ រុករាន ឈូសឆាយ ឬផ្តួលរំលំព្រៃលិចទឹកឬព្រៃកោងកាងចាប់ពី១(មួយ)ហិកតាឡើងទៅ។

៨- បង្កឱ្យភ្លើងឆេះព្រៃលិចទឹកឬព្រៃកោងកាងដោយចេតនា។

៩- ផ្លាស់ប្តូរ រំកិល ជីកកប់ ឬបំផ្លាញបង្គោលព្រំប្រទល់នៃតំបន់គ្រប់គ្រងជលផល។

១០- គាស់ កកាយ ឬយកក្រួស ថ្ម ដី ខ្សាច់ ឬរ៉ែក្នុងកន្លែងអភិរក្សជលផល។

១១- ធ្វើការនេសាទដែលបំផ្លាញមច្ឆជាតិ ធនធានជលផល ឬប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីជលផលក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផល។

១២- ប្រមូលផល ទិញ លក់ ធ្វើអំណោយ ឬចែកចាយនូវផល ផលិតផលវារីវប្បកម្មដោយដឹងថាមានជំងឺ ឬមានជាតិពុល ឬមានផ្ទុកសំណល់គីមីលើសកម្រិតកំណត់ ដែលប៉ះពាល់ដល់សុខភាពសាធារណៈ។

១៣- ក្លែងបន្លំប្រភពដើម អត្តសញ្ញាណ ឈ្មោះពាណិជ្ជកម្ម សម្បកវេចខ្ចប់ សារធាតុឬសមាសធាតុផ្សំរបស់ចំណីវារីសត្វឬឱសថវារីសត្វ ប្រើប្រាស់ក្នុងការធ្វើវារីវប្បកម្ម។

ចំពោះបទល្មើសដូចមានចែងក្នុងចំណុចទី៥នៃមាត្រា៩៧នៃច្បាប់នេះ ហើយដែលប្រព្រឹត្តដោយអ្នករាជការសាធារណៈ ឬពលរដ្ឋទទួលអាណត្តិសាធារណៈដោយការបោះឆ្នោត ត្រូវកំណត់ថាជាបទល្មើសពុករលួយដែលត្រូវផ្តន្ទាទោសតាមច្បាប់ស្តីពីការប្រឆាំងអំពើពុករលួយ និងត្រូវស្ថិតនៅក្រោមសមត្ថកិច្ចផ្តាច់មុខតែមួយគត់របស់អង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយ ក្នុងការស៊ើបអង្កេតនិងកសាងសំណុំរឿងពុករលួយទៅតុលាការ។

ការស៊ើបអង្កេតបទល្មើសពុករលួយក្នុងវិស័យជលផល និងការកសាងសំណុំរឿងពុករលួយនៅក្នុងវិស័យនេះទៅតុលាការ គឺជាសមត្ថកិច្ចផ្តាច់មុខរបស់អង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយ ស្របតាមច្បាប់ស្តីពីការប្រឆាំងអំពើពុករលួយ។

មាត្រា៩៨ .-

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី៥(ប្រាំ)ឆ្នាំ ទៅ១០(ដប់)ឆ្នាំ ចំពោះបុគ្គលដែលប្រព្រឹត្តអំពើណាមួយដែលធ្វើសកម្មភាពបំផ្លាញធនធានជលផលក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផល ហើយបណ្តាលឱ្យប៉ះពាល់ធ្ងន់ធ្ងរដល់បរិស្ថានឬប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផល។

មាត្រា៩៩ .-

ចំពោះរូបវន្តបុគ្គលដែលប្រព្រឹត្តបទល្មើស ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៩៦ មាត្រា៩៧ និងមាត្រា៩៨ នៃច្បាប់នេះ តុលាការអាចប្រកាសទោសបន្ថែមមួយឬច្រើន ដូចខាងក្រោម៖

១- ការរឹបអូសឧបករណ៍ សម្ភារៈ ឬវត្ថុដែលប្រើប្រាស់ក្នុងពេលប្រព្រឹត្តបទល្មើស ឬដែលទុកសម្រាប់ប្រព្រឹត្តបទល្មើស។

២- ការរឹបអូសវត្ថុឬមូលនិធិដែលជាកម្មវត្ថុនៃបទល្មើស។

៣- ការរឹបអូសផលទុនឬទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាផលកើតចេញពីបទល្មើស។

៤- ការរឹបអូសឧបភោគភណ្ឌ សម្ភារៈ ឬចលនវត្ថុ ដែលលម្អទីកន្លែងដែលបទល្មើសត្រូវបានប្រព្រឹត្ត។

៥- ការរឹបអូសយានជំនិះដែលជារបស់ទណ្ឌិត។

៦- ការហាមឃាត់ចំពោះការកាន់កាប់ ឬការយកតាមខ្លួននូវអាវុធ គ្រឿងផ្ទុះ និងគ្រាប់រំសេវគ្រប់ប្រភេទ។

១- ត្រូវសហការឱ្យបានពេញលេញក្នុងការធ្វើអធិការកិច្ចនៅកំពង់ផែនេសាទនៃរដ្ឋដទៃ តាមច្បាប់និងនីតិវិធីនៃរដ្ឋម្ចាស់ផ្ទែរ។

២- ហាមឡើង វេចខ្ចប់ ឬកែច្នៃផល ផលិតផលជលផលឬប្រើសេវាផ្សេងៗនៅកំពង់ផែនេសាទនៃរដ្ឋដទៃ ដែលទទួលស្គាល់ដោយអង្គការគ្រប់គ្រងជលផលថ្នាក់តំបន់ ក្នុងករណីអនុវត្តផ្ទុយនឹងលិខិតុបករណ៍ថ្នាក់តំបន់ ឬអន្តរជាតិពាក់ព័ន្ធនឹងវិធានការរដ្ឋម្ចាស់កំពង់ផែនេសាទ។

នៅពេលមានមូលហេតុច្បាស់លាស់សង្ស័យនាវានេសាទសញ្ជាតិខ្មែរឬនាវាសញ្ជាតិខ្មែរពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ បានធ្វើការនេសាទឬសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទខុសច្បាប់ គ្មានរបាយការណ៍ និងគ្មានបញ្ញត្តិនិងកំពុងស្វែងរកការចូលចតឬកំពុងស្ថិតក្នុងកំពង់ផែនេសាទនៃរដ្ឋដទៃ អង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកជលផលត្រូវស្នើរដ្ឋនោះធ្វើអធិការកិច្ចឬចាត់វិធានការស្របតាមលិខិតុបករណ៍ថ្នាក់តំបន់ឬអន្តរជាតិ។

នៅពេលមានមូលហេតុច្បាស់លាស់សង្ស័យនាវានេសាទសញ្ជាតិខ្មែរឬនាវាសញ្ជាតិខ្មែរពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ បានធ្វើការនេសាទឬសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទខុសច្បាប់ គ្មានរបាយការណ៍ និងគ្មានបញ្ញត្តិ អង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកជលផលត្រូវស៊ើបអង្កេតឱ្យបានពេញលេញនិងឆាប់រហ័ស។ ក្នុងករណីមានភស្តុតាងគ្រប់គ្រាន់ ត្រូវចាត់វិធានការជាបន្ទាន់ ដោយអនុលោមតាមច្បាប់នេះ។

ផ្នែកទី៣
ការឡើងនិងការផ្ទេរផល ផលិតផលជលផល

មាត្រា៦២ .-

ការឡើងផល ផលិតផលជលផលដោយនាវានេសាទឬនាវាពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទខ្នាតមធ្យមឬខ្នាតធំត្រូវធ្វើនៅកំពង់ផែនេសាទឬកន្លែងឡើងផល ផលិតផលជលផល ដែលត្រូវបានកំណត់ដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។ ចំពោះការឡើងផល ផលិតផលជលផលដោយនាវានេសាទឬនាវាពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទខ្នាតតូច អាចប្រព្រឹត្តទៅនៅគ្រប់ទីកន្លែង លើកលែងតែកន្លែងហាមឃាត់ដែលកំណត់ដោយអង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកជលផលនិងត្រូវផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ។

ប្រតិបត្តិករនាវានេសាទឬនាវាពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទខ្នាតមធ្យមឬខ្នាតធំបរទេស បន្ទាប់ពីបានឡើងផល ផលិតផលជលផល ត្រូវធ្វើប្រតិវេទន៍អំពីការឡើងផល ផលិតផលជលផល ជូនអង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកជលផល។

ការកំណត់កំពង់ផែនេសាទ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការនិងដឹកជញ្ជូន។

បែបបទនិងនីតិវិធីនៃការប្រើកំពង់ផែនេសាទឬកន្លែងឡើងផល ផលិតផលជលផលដោយនាវានេសាទឬនាវាពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទខ្នាតមធ្យមឬខ្នាតធំ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

មាត្រា៦៣ .-

ការផ្ទេរផល ផលិតផលជលផលដោយនាវានេសាទឬនាវាពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទខ្នាតមធ្យមឬខ្នាតធំក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលសមុទ្រកម្ពុជាឬក្នុងកំពង់ផែនេសាទឬកន្លែងឡើងផល ផលិតផលជលផលកម្ពុជាត្រូវហាមឃាត់ លើកលែងតែនាវានេសាទឬនាវាពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទមានលិខិតអនុញ្ញាតឱ្យផ្ទេរពីអង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកជលផល។

ការផ្ទេរផល ផលិតផលជលផលពីនាវានេសាទសញ្ជាតិខ្មែរឬនាវាសញ្ជាតិខ្មែរពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទក្នុងតំបន់ក្រៅដែនយុត្តាធិការជាតិឬក្នុងកំពង់ផែនេសាទបរទេស ត្រូវមានលិខិតអនុញ្ញាតពីអង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកជលផល និងត្រូវផ្ទេរនៅ៖

១- សមុទ្រអន្តរជាតិដែលស្ថិតក្រោមការគ្រប់គ្រងនៃអង្គការគ្រប់គ្រងជលផលថ្នាក់តំបន់ អនុលោមតាមលក្ខខណ្ឌនៃការផ្ទេរដែលកំណត់ដោយអង្គការថ្នាក់តំបន់នោះ។

២- សមុទ្រដែលស្ថិតក្នុងដែនអធិបតេយ្យឬក្រោមយុត្តាធិការនៃរដ្ឋដទៃ លុះត្រាតែមានការអនុញ្ញាតពីស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចនៃរដ្ឋនោះ។

៣- កំពង់ផែនេសាទបរទេសដែលត្រូវបានកំណត់សម្រាប់នាវានេសាទឬនាវាពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទបរទេស។

ប្រតិបត្តិករនាវានេសាទឬនាវាពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទកម្ពុជាឬបរទេស បន្ទាប់ពីបញ្ចប់ការផ្ទេរផល ផលិតផលជលផល ត្រូវធ្វើប្រតិវេទន៍អំពីការផ្ទេរផល ផលិតផលជលផល ជូនអង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកជលផល។

នីតិវិធី លក្ខខណ្ឌតម្រូវ និងបែបបទនៃការធ្វើប្រតិវេទន៍អំពីការឡើងឬផ្ទេរផល ផលិតផលជលផល ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

ផ្នែកទី៤
ការការពារបុគ្គលដែលធ្វើការងារនៅលើនាវានេសាទ និងនាវាពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ

មាត្រា៦៤ .-

បុគ្គលដែលប្រើនាវានេសាទបរទេសឬនាវាបរទេសពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ អាចជ្រើសរើសពលរដ្ឋខ្មែរឱ្យធ្វើការលើនាវានេសាទឬនាវាពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទក្នុងតំបន់សេដ្ឋកិច្ចផ្តាច់មុខឬតំបន់ក្រៅដែនយុត្តាធិការជាតិ និងត្រូវគោរពតាមលក្ខខណ្ឌដូចមានចែងក្នុងច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាននៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជានិងអនុសញ្ញា កិច្ចព្រមព្រៀង ឬលិខិតុបករណ៍អន្តរជាតិដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជាភាគី។

មាត្រា៦៥ .-

បុគ្គលដែលប្រើនាវានេសាទសញ្ជាតិខ្មែរឬនាវាសញ្ជាតិខ្មែរពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ អាចជ្រើសរើសបុគ្គលឱ្យធ្វើការលើនាវានេសាទឬនាវាពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលសមុទ្រកម្ពុជាឬតំបន់ក្រៅដែនយុត្តាធិការជាតិ និងត្រូវគោរពតាមលក្ខខណ្ឌដូចមានចែងក្នុងច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាននៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជានិងអនុសញ្ញា កិច្ចព្រមព្រៀង ឬលិខិតុបករណ៍អន្តរជាតិដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជាភាគី។

ជំពូកទី៨
សហគមន៍នេសាទ

មាត្រា៦៦ .-

ពលរដ្ឋខ្មែរគ្រប់រូបមានសិទ្ធិរួមគ្នាស្នើសុំបង្កើតសហគមន៍នេសាទ ដោយឈរលើគោលការណ៍ស្ម័គ្រចិត្តដើម្បីទទួលសិទ្ធិគ្រប់គ្រង អភិរក្ស អភិវឌ្ឍ និងប្រើប្រាស់ធនធានជលផលក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលនៅតាមមូលដ្ឋានប្រកបដោយនិរន្តរភាពសំដៅលើកកម្ពស់ជីវភាពរស់នៅរបស់ប្រជាពលរដ្ឋនៅមូលដ្ឋាន។

សហគមន៍នេសាទ គឺជាសហគមន៍កសិកម្មដែលត្រូវបានបង្កើតនិងគ្រប់គ្រងស្របតាមច្បាប់ស្តីពីសហគមន៍កសិកម្ម។

ការបង់ប្រាក់ពិន័យអន្តរការណ៍នាំឱ្យបណ្តឹងអាជ្ញារលត់។ ការបង់ប្រាក់ពិន័យអន្តរការណ៍មិនមែនជាឧបសគ្គដល់ការអនុវត្តទណ្ឌកម្មរដ្ឋបាលនិងទណ្ឌកម្មព្រហ្មទណ្ឌស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ និងច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌជាធរមានផ្សេងទៀតឡើយ។

ករណីជនប្រព្រឹត្តបទល្មើសមិនព្រមបង់ប្រាក់ពិន័យអន្តរការណ៍ មន្ត្រីអធិការកិច្ចជលផលដែលទទួលបាននីតិសម្បទាជានគរបាលយុត្តិធម៌ ត្រូវកសាងនិងបញ្ជូនសំណុំរឿងទៅតុលាការមានសមត្ថកិច្ចតាមនីតិវិធីជាធរមាន។

បែបបទនិងនីតិវិធីនៃការពិន័យអន្តរការណ៍ ការបង់ប្រាក់ពិន័យអន្តរការណ៍ ការគ្រប់គ្រងបង្កាន់ដៃនៃការពិន័យអន្តរការណ៍ និងការចាត់ចែងប្រាក់ចំណូលដែលបានមកពីការពិន័យអន្តរការណ៍ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរវាងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

រាជរដ្ឋាភិបាលអាចសម្រេចផ្តល់រង្វាន់លើកទឹកចិត្តជូនមន្ត្រីដែលបានចូលរួមក្នុងប្រតិបត្តិការបង្ក្រាបបទល្មើសដែលមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ។

មាត្រា៩៦ .-

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី១(មួយ)ខែ ទៅ១(មួយ)ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី១ ០០០ ០០០(មួយលាន)រៀល ទៅ១០ ០០០ ០០០(ដប់លាន)រៀល ចំពោះបុគ្គលដែលប្រព្រឹត្តអំពើណាមួយ ដូចខាងក្រោម៖

១- បំផ្លាញស្មៅសមុទ្រឬផ្កាថ្ម។

២- ទន្រ្ទាន ហ៊ុមព័ទ្ធកាន់កាប់ ដុត កាប់ឆ្ការ រុករាន ឈូសឆាយ ឬផ្តួលរំលំព្រៃលិចទឹកឬព្រៃកោងកាងតិចជាង១(មួយ)ហិកតា។

៣- ធ្វេសប្រហែស ខ្ជីខ្ជា មិនប្រុងប្រយ័ត្ន ឬមិនគោរពកាតព្វកិច្ចបង្កឱ្យមានភ្លើងឆេះព្រៃលិចទឹកឬព្រៃកោងកាង។

៤- ធ្វើអាជីវកម្មផល ផលិតផលជលផលដែលក្លែងបន្លំ។

៥- បង្ហូរឬបោះចោលនូវសារធាតុពុល កាកសំណល់វារីវប្បកម្ម ឱសថវារីសត្វ ឬឧបករណ៍សម្ភារៈទៅក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផល ដោយគ្មានការអនុញ្ញាត ឬពុំបានកែលម្អគុណភាពទឹកស្របតាមបទបញ្ជាបច្ចេកទេស ឬលក្ខខណ្ឌតម្រូវ ដែលបណ្តាលឱ្យពុលឬបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់វារីសត្វឬវារីរុក្ខជាតិ។

៦- រក្សាទុកឧបករណ៍ឆក់ត្រីក្នុងគោលបំណងដើម្បីធ្វើការនេសាទខុសច្បាប់។

មាត្រា៩៧ .-

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី១(មួយ)ឆ្នាំ ទៅ៥(ប្រាំ)ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី១០ ០០០ ០០០(ដប់លាន)រៀលទៅ៥០ ០០០ ០០០(ហាសិបលាន)រៀល ចំពោះបុគ្គលដែលប្រព្រឹត្តអំពើណាមួយ ដូចខាងក្រោម៖

១- ធ្វើការនេសាទខ្នាតមធ្យមឬខ្នាតធំក្នុងកន្លែងអភិរក្សជលផលឬកន្លែងអភិរក្សសត្វផ្សោតទន្លេមេគង្គ។

២- ធ្វើការនេសាទដោយបូម បាច ពង្រីងផ្នែកណាមួយនៃតំបន់គ្រប់គ្រងជលផល ដែលអាចបង្កឬធ្វើឱ្យមហន្តរាយដល់ធនធានជលផលដែលជាប្រយោជន៍សាធារណៈ។

៣- ធ្វើការនេសាទដោយប្រើឧបករណ៍ឆក់ គ្រឿងផ្ទុះ ឬសារធាតុពុល។

៤- ផលិត ទិញ ឬលក់ឧបករណ៍ឆក់ត្រី។

៥- លក់ ដោះដូរ ជួល ធ្វើអំណោយ ប្រវាស់ បែងចែក ផ្ទេរ ឬបញ្ចាំកន្លែងសហគមន៍នេសាទ ឬយកកន្លែងសហគមន៍នេសាទធ្វើជាកម្មសិទ្ធិឯកជន។

ហាមឃាត់ សារធាតុពុលគ្រប់ប្រភេទ សារធាតុគីមីហាមឃាត់ និងអាវុធឬជាតិផ្ទុះដែលជាមធ្យោបាយសម្រាប់ការប្រព្រឹត្តបទល្មើសជលផល និងផលទុនឬទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាផលកើតចេញពីបទល្មើសជលផល។

ជំពូកទី១៣
ទោសប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា៩៣ .-

ទណ្ឌកម្មនៅក្នុងច្បាប់នេះរួមមានទណ្ឌកម្មរដ្ឋបាលនិងទណ្ឌកម្មព្រហ្មទណ្ឌ។

មាត្រា៩៤ .-

ទណ្ឌកម្មរដ្ឋបាល រួមមាន៖

- ការព្រមានជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ
- ការផ្អាកសកម្មភាព ការព្យួរ ឬការដកហូតជាបណ្តោះអាសន្នវិញ្ញាបនបត្រឬលិខិតអនុញ្ញាត
- ការលុបចោលឬការដកហូតវិញ្ញាបនបត្រឬលិខិតអនុញ្ញាត
- ទណ្ឌកម្មរដ្ឋបាលផ្សេងទៀតដែលកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

ការសម្រេចដាក់ទណ្ឌកម្មរដ្ឋបាល ជាសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ឬអង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកជលផល ឬរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិមានសមត្ថកិច្ច។

អំពើល្មើសដែលត្រូវទទួលរងទណ្ឌកម្មរដ្ឋបាលស្របតាមច្បាប់នេះ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

បុគ្គលដែលមិនសុខចិត្តនឹងសេចក្តីសម្រេចអំពីទណ្ឌកម្មរដ្ឋបាល ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី១ខាងលើនេះ មានសិទ្ធិប្តឹងទៅរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ក្នុងរយៈពេល៣០(សាមសិប)ថ្ងៃ គិតចាប់ពីថ្ងៃទទួលបានសេចក្តីសម្រេច។ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ត្រូវសម្រេចលើពាក្យប្តឹងតវ៉ាក្នុងរយៈពេល៣០(សាមសិប)ថ្ងៃ គិតចាប់ពីថ្ងៃទទួលពាក្យប្តឹងតវ៉ា។ បុគ្គលដែលមិនសុខចិត្តនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ មានសិទ្ធិប្តឹងទៅតុលាការមានសមត្ថកិច្ចតាមនីតិវិធីច្បាប់ជាធរមាន ក្នុងរយៈពេល៣០(សាមសិប)ថ្ងៃ គិតចាប់ពីថ្ងៃទទួលបានសេចក្តីសម្រេច។ ការដាក់ពាក្យប្តឹងតវ៉ារបស់បុគ្គលខាងលើ មិនមានអានុភាពផ្អាកការអនុវត្តសេចក្តីសម្រេចអំពីទណ្ឌកម្មរដ្ឋបាលនោះទេ។

មាត្រា៩៥ .-

ទណ្ឌកម្មព្រហ្មទណ្ឌ រួមមាន៖

- ពិន័យអន្តរការណ៍
- ពិន័យជាប្រាក់
- ទោសដាក់ពន្ធនាគារ។

បទល្មើសដែលត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ស្របតាមច្បាប់នេះ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

ការសម្រេចដាក់ពិន័យអន្តរការណ៍ចំពោះបទល្មើស ដូចមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ ជាសមត្ថកិច្ចរបស់មន្ត្រីអធិការកិច្ចជលផលនៃក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ឬមន្ត្រីអធិការកិច្ចជលផលនៃរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលទទួលបាននីតិសម្បទាជានគរបាលយុត្តិធម៌។

មាត្រា៦៧ .-

អង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកជលផល មានភារកិច្ចកំណត់ព្រំប្រទល់កន្លែងសហគមន៍នេសាទឱ្យមានទំហំសមស្រប ផ្អែកតាមសក្តានុពលនៃធនធានជលផលនិងតម្រូវការប្រើប្រាស់ជាប្រពៃណីរបស់សហគមន៍ ដោយមានការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីស្នើសុំសេចក្តីសម្រេចបង្កើតកន្លែងសហគមន៍នេសាទពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

អង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកជលផលមានសិទ្ធិចេញលិខិតប្រគល់កន្លែងសហគមន៍នេសាទ ឱ្យសហគមន៍ប្រើប្រាស់ផ្តាច់មុខ ស្របតាមលក្ខខណ្ឌបច្ចេកទេសនៃការប្រើប្រាស់កន្លែងសហគមន៍នេសាទ។ ក្នុងករណីចាំបាច់អង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកជលផលមានសិទ្ធិដកហូតកន្លែងសហគមន៍នេសាទមកវិញ។

មាត្រា៦៨ .-

សហគមន៍នេសាទត្រូវប្រើប្រាស់កន្លែងសហគមន៍នេសាទរបស់ខ្លួនឱ្យមាននិរន្តរភាព ស្របតាមលក្ខខណ្ឌចែងក្នុងលិខិតប្រគល់កន្លែងសហគមន៍នេសាទដែលកំណត់ដោយអង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកជលផល។

អង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកជលផល ត្រូវតាមដាននិងត្រួតពិនិត្យការអនុវត្តលក្ខខណ្ឌបច្ចេកទេសនៃការប្រើប្រាស់កន្លែងសហគមន៍នេសាទ។

មាត្រា៦៩ .-

សហគមន៍នេសាទគ្មានសិទ្ធិលក់ ដោះដូរ ជួល ធ្វើអំណោយ ប្រវាស់ បែងចែក ផ្ទេរ ឬបញ្ចាំកន្លែងសហគមន៍នេសាទ ឬយកកន្លែងសហគមន៍នេសាទធ្វើជាកម្មសិទ្ធិឯកជន ឬចុះកិច្ចព្រមព្រៀងដែលពាក់ព័ន្ធនឹងកន្លែងសហគមន៍នេសាទជាមួយបុគ្គលណាមួយឡើយ។

ចំពោះការសិក្សាស្រាវជ្រាវឬការអភិវឌ្ឍក្នុងកន្លែងសហគមន៍នេសាទ សហគមន៍នេសាទត្រូវស្នើសុំអង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកជលផលធ្វើជាតំណាងក្នុងការចុះកិច្ចព្រមព្រៀងជាមួយបុគ្គល បន្ទាប់ពីមានការឯកភាពពីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

ជំពូកទី៩
ការគ្រប់គ្រងវារីវប្បកម្ម

មាត្រា៧០ .-

ការធ្វើវារីវប្បកម្មទឹកសាបនិងសមុទ្រត្រូវបានចាត់ថ្នាក់ជាខ្នាតតូច ខ្នាតមធ្យម ឬខ្នាតធំ។

ការធ្វើវារីវប្បកម្មខ្នាតតូចមិនតម្រូវឱ្យមានលិខិតអនុញ្ញាត លើកលែងតែការបង្កាត់ឬការភ្ញាស់វារីជាតពូជថ្មីនាំចូល ប៉ុន្តែត្រូវចុះបញ្ជី គោរពតាមបទបញ្ញាបច្ចេកទេសនិងលក្ខខណ្ឌតម្រូវ និងផ្តល់ព័ត៌មានអំពីសកម្មភាពមកអង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកជលផល ដើម្បីកត់ត្រាក្នុងប្រព័ន្ធទិន្នន័យ។

បុគ្គលដែលធ្វើវារីវប្បកម្មខ្នាតមធ្យមឬខ្នាតធំ ត្រូវមានលិខិតអនុញ្ញាតពីអង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកជលផល និងត្រូវគោរពតាមបទបញ្ញាបច្ចេកទេសនិងលក្ខខណ្ឌតម្រូវ ព្រមទាំងលក្ខខណ្ឌក្នុងលិខិតអនុញ្ញាត។

បទបញ្ញាបច្ចេកទេសនិងលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃការធ្វើវារីវប្បកម្ម ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

ចំណាត់ថ្នាក់វារីវប្បកម្មនិងនីតិវិធីនៃការផ្តល់ ការផ្ទេរ និងការបញ្ចប់លិខិតអនុញ្ញាតធ្វើវារីវប្បកម្ម ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

មាត្រា៧១ .–

ការធ្វើវារីវប្បកម្មវារិជាតដែលជាប្រភេទធនធានជលផលកំពុងរងគ្រោះថ្នាក់ត្រូវមានលិខិតអនុញ្ញាតពីអង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកជលផល។

ការធ្វើពាណិជ្ជកម្មនាំចូល នាំចេញប្រភេទធនធានជលផលកំពុងរងគ្រោះថ្នាក់ដែលបានមកពីការធ្វើវារីវប្បកម្មត្រូវអនុវត្តតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ និងត្រូវអនុលោមតាមអនុសញ្ញាសាយតេសចំពោះប្រភេទដែលមានក្នុងឧបសម្ព័ន្ធនៃអនុសញ្ញាសាយតេស។

នីតិវិធីនៃការផ្តល់លិខិតអនុញ្ញាត សម្រាប់ធ្វើវារីវប្បកម្មនៃប្រភេទធនធានជលផលកំពុងរងគ្រោះថ្នាក់ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

មាត្រា៧២ .–

ការវិនិយោគវារីវប្បកម្មខ្នាតមធ្យមនិងខ្នាតធំក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលដែលមិនមែនជាកម្មសិទ្ធិឯកជន ត្រូវមានគោលការណ៍អនុញ្ញាតពីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ និងលិខិតអនុញ្ញាតពីអង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកជលផល ស្របតាមច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន។

មាត្រា៧៣ .–

បុគ្គលដែលធ្វើវារីវប្បកម្មខ្នាតមធ្យមនិងខ្នាតធំ ត្រូវអនុវត្តតាមលក្ខខណ្ឌដូចខាងក្រោម៖

១- ធានាអនាម័យ គុណភាព និងសុវត្ថិភាពនៃការធ្វើវារីវប្បកម្ម។

២- ប្រើពូជវារិជាតដែលមានគុណភាពសម្រាប់ការធ្វើវារីវប្បកម្ម។

៣- កត់ត្រារាល់ស្ថិតិវារីវប្បកម្មនៅក្នុងសៀវភៅស្ថិតិវារីវប្បកម្មនិងរាយការណ៍ជូនមន្ត្រីជំនាញទទួលបន្ទុកជលផល តាមពេលកំណត់។

៤- រាយការណ៍និងផ្តល់សំណាកវារិជាតដែលសង្ស័យមានជំងឺឬមានជំងឺឆ្លងឬរាតត្បាតជូនមន្ត្រីជំនាញទទួលបន្ទុកជលផល ដើម្បីពិសោធស្រាវជ្រាវបញ្ជាក់ពីសុខភាព គុណភាព សុវត្ថិភាព និងរោគសាស្ត្រ។

៥- គោរពតាមបទបញ្ជាបច្ចេកទេសនិងលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃការធ្វើវារីវប្បកម្ម។

៦- គោរពតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវផ្សេងទៀតស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ។

មាត្រា៧៤ .–

បុគ្គលដែលនាំចូល នាំចេញ និងនាំឆ្លងកាត់ពូជវារិជាត ត្រូវមានលិខិតអនុញ្ញាតពីអង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកជលផល។

រាល់ការនាំចូលនិងការនាំឆ្លងកាត់ពូជវារិជាតត្រូវមានវិញ្ញាបនបត្រសុខភាព។

រាល់ការនាំឆ្លងកាត់ពូជវារិជាតត្រូវអនុវត្តតាមលក្ខខណ្ឌ ក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងអន្តរជាតិពាក់ព័ន្ធនឹងការដឹកជញ្ជូនទំនិញឆ្លងកាត់ សន្ធិសញ្ញា អនុសញ្ញា និងលិខិតុបករណ៍អន្តរជាតិដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជាភាគី។

នីតិវិធីនៃការផ្តល់វិញ្ញាបនបត្រសុខភាព លិខិតអនុញ្ញាតឱ្យនាំចូល នាំចេញ និងនាំឆ្លងកាត់ពូជវារិជាតត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

មាត្រា៧៥ .–

បុគ្គលដែលផលិត នាំចូល នាំឆ្លងកាត់ ធ្វើសន្និធិ វេចខ្ចប់ជាថ្មី ឬផ្គត់ផ្គង់ចែកចាយ ឬលក់ដុំ លក់រាយចំណីវារីសត្វឬឱសថវារីសត្វ ត្រូវមានលិខិតអនុញ្ញាតពីអង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកជលផល។

ಽ

និងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត ដើម្បីចូលរួមស្រាវជ្រាវ ស៊ើបអង្កេត ទប់ស្កាត់ និងបង្ក្រាបបទល្មើសជលផលដូចមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ។

មាត្រា៨៨ .–

នៅពេលប្រតិបត្តិការអនុវត្តច្បាប់នេះ មន្ត្រីអធិការកិច្ចជលផលត្រូវមានលិខិតបញ្ជាបេសកកម្ម។

ឯកសណ្ឋាន សញ្ញាសម្គាល់ និងសញ្ញាសក្តិរបស់មន្ត្រីអធិការកិច្ចជលផល ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

ការប្រើប្រាស់ឯកសណ្ឋាន សញ្ញាសម្គាល់ និងសញ្ញាសក្តិរបស់មន្ត្រីអធិការកិច្ចជលផល ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

មាត្រា៨៩ .–

មន្ត្រីអធិការកិច្ចជលផលដែលទទួលបាននីតិសម្បទាជានគរបាលយុត្តិធម៌ មានសិទ្ធិប្រើប្រាស់អាវុធស្របតាមច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន។

មាត្រា៩០ .–

វត្ថុចាប់យកនៃបទល្មើសជលផលដែលមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ មានជាអាទិ៍៖

១- ប្រភេទធនធានជលផលកំពុងរងគ្រោះថ្នាក់ កូនឬពងវារីសត្វ ឧបករណ៍នេសាទហាមឃាត់ គ្រឿងផ្ទុះ សារធាតុពុលគ្រប់ប្រភេទ។

២- ផល ផលិតផលជលផល សំណាកវារិជាត ឱសថវារីសត្វឬចំណីវារីសត្វ និងសារធាតុគីមីហាមឃាត់។

៣- មធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន គ្រឿងចក្រ ឧបករណ៍សម្ភារៈបរិក្ខារ ឬឧបករណ៍អេឡិចត្រូនិកដែលជាមធ្យោបាយសម្រាប់ការប្រព្រឹត្តបទល្មើសជលផល។

៤- អាវុធឬជាតិផ្ទុះដែលជាមធ្យោបាយសម្រាប់ការប្រព្រឹត្តបទល្មើសជលផល។

៥- ផលទុនឬទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាផលកើតចេញពីបទល្មើសជលផល។

វត្ថុចាប់យកដែលមិនអាចរក្សាទុកបានយូរ ដែលអាចខូចខាតភ្លាមៗ ឬខូចគុណភាព ឬបង្កមហន្តរាយធ្ងន់ធ្ងរដល់ធនធានជលផល ឬបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់សុខភាពសាធារណៈ មន្ត្រីអធិការកិច្ចជលផលមានសិទ្ធិព្យាបាលលែង បំផ្លាញចោល ឬរក្សាទុកជាប្រយោជន៍សាធារណៈ ដោយមានកំណត់ហេតុត្រឹមត្រូវនិងមានការយល់ព្រមពីព្រះរាជអាជ្ញា។

មាត្រា៩១ .–

ការចំណាយលើវត្ថុវិភាគនិងសេវាកម្មវិភាគ ការចំណាយលើការដឹកជញ្ជូន ការថែរក្សា និងការបំផ្លាញចោលវត្ថុចាប់យក ត្រូវជាបន្ទុករបស់ជនល្មើស។ ក្នុងករណីមិនស្គាល់អត្តសញ្ញាណជនល្មើស រាល់ការចំណាយជាបន្ទុករបស់រដ្ឋ។

មាត្រា៩២ .–

វត្ថុចាប់យកដែលពាក់ព័ន្ធនឹងបទល្មើសជលផលដែលមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ អាចត្រូវរឹបអូសមកជាទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ ឬបំផ្លាញចោល ឬប្រគល់ឱ្យអ្នកកាន់កាប់វត្ថុឬម្ចាស់ដើមវិញ ដោយអនុវត្តស្របតាមច្បាប់នេះ ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ និងច្បាប់ដែលមានការពាក់ព័ន្ធជាធរមានផ្សេងទៀត។

មន្ត្រីអធិការកិច្ចជលផលដែលទទួលបាននីតិសម្បទាជានគរបាលយុត្តិធម៌ ត្រូវប្រគល់វត្ថុចាប់យកឱ្យអ្នកកាន់កាប់វត្ថុឬម្ចាស់ដើមវិញ បន្ទាប់ពីប្រាក់ពិន័យអន្តរការណ៍ត្រូវបានបង់រួចនិងមានការយល់ព្រមពីព្រះរាជអាជ្ញា លើកលែងតែវត្ថុចាប់យកដែលជាប្រភេទធនធានជលផលកំពុងរងគ្រោះថ្នាក់ កូនឬពងវារីសត្វ ឧបករណ៍នេសាទ

ಽ

របស់ខ្លួន។ ការចាត់តាំងមន្ត្រីអធិការកិច្ចជលផលត្រូវធ្វើដោយផ្អែកលើលក្ខណសម្បត្តិដែលកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

មន្ត្រីអធិការកិច្ចជលផលថ្នាក់ជាតិនិងថ្នាក់ក្រោមជាតិទទួលនីតិសម្បទាជានគរបាលយុត្តិធម៌ឱ្យពិនិត្យបទល្មើសជលផលដូចមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ។ អភិបាលនៃគណៈអភិបាលរាជធានី ខេត្ត ត្រូវលើកសំណើសុំផ្ដល់នីតិសម្បទាជានគរបាលយុត្តិធម៌ដល់មន្ត្រីអធិការកិច្ចជលផលថ្នាក់ក្រោមជាតិដែលស្ថិតក្នុងដែនសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន មករដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ដើម្បីអនុវត្តនីតិវិធីបន្ត។

ការផ្ដល់នីតិសម្បទាជានគរបាលយុត្តិធម៌និងបែបបទនិងនីតិវិធីនៃការផ្ដល់នីតិសម្បទាជានគរបាលយុត្តិធម៌ ចំពោះមន្ត្រីអធិការកិច្ចជលផល ត្រូវអនុវត្តស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ។

ការកំណត់ដែនសមត្ថកិច្ចសម្រាប់មន្ត្រីអធិការកិច្ចជលផលដែលទទួលបាននីតិសម្បទាជានគរបាលយុត្តិធម៌ ត្រូវកំណត់ដោយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដល់នីតិសម្បទាជានគរបាលយុត្តិធម៌។

មាត្រា៨៥ .–

មន្ត្រីអធិការកិច្ចជលផលមានសិទ្ធិដូចខាងក្រោម៖

- ត្រួតពិនិត្យនិងតាមដានការធ្វើនេសាទនិងសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ ឬការធ្វើវារីវប្បកម្ម ឬការធ្វើអាជីវកម្ម ឬការដឹកជញ្ជូន នាំចេញ នាំចូល និងនាំឆ្លងកាត់ផល ផលិតផលជលផល ឬការផលិត នាំចេញ នាំចូល នាំឆ្លងកាត់ ធ្វើសន្និធិ វេចខ្ចប់ជាថ្មី ឬផ្គត់ផ្គង់ ចែកចាយ លក់ដុំ លក់រាយ នូវចំណីវារីសត្វឬឱសថវារីសត្វ ព្រមទាំងគុណភាពនិងសុវត្ថិភាពផល ផលិតផលជលផល សុខភាពវារីជាត សំណល់ឱសថវារីសត្វ ឬការប្រើប្រាស់ឯកសារពាក់ព័ន្ធ
- ចាត់វិធានការផ្អាកជាបណ្ដោះអាសន្ន ចំពោះការធ្វើនេសាទនិងសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ ឬការធ្វើវារីវប្បកម្ម ឬការធ្វើអាជីវកម្មផល ផលិតផលជលផល ឬការដឹកជញ្ជូន នាំចេញ នាំចូល និងនាំឆ្លងកាត់ផល ផលិតផលជលផល ឬការផលិត នាំចេញ នាំចូល នាំឆ្លងកាត់ ធ្វើសន្និធិ វេចខ្ចប់ជាថ្មី ឬផ្គត់ផ្គង់ ចែកចាយ លក់ដុំ លក់រាយ នូវចំណីវារីសត្វឬឱសថវារីសត្វ រួចរាយការណ៍ឱ្យបានឆាប់ជូនរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ដើម្បីមានវិធានការបន្ត។

បែបបទនិងនីតិវិធីសម្រាប់ធ្វើអធិការកិច្ចជលផលត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

មាត្រា៨៦ .–

មន្ត្រីអធិការកិច្ចជលផលដែលទទួលបាននីតិសម្បទាជានគរបាលយុត្តិធម៌ អាចប្រើប្រាស់សិទ្ធិអំណាចស្របតាមក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ និងច្បាប់ ព្រមទាំងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន ជាអាទិ៍៖

- ឆែកឆេរ ចាប់យកវត្ថុតាង កោះហៅ ឃុំខ្លួន និងអនុវត្តកិច្ចនីតិវិធីផ្សេងទៀត
- ថែរក្សានិងគ្រប់គ្រងវត្ថុចាប់យកដែលពាក់ព័ន្ធនឹងបទល្មើសជលផលជាបណ្ដោះអាសន្ន
- ប្រគល់វត្ថុចាប់យកឱ្យអ្នកកាន់កាប់វត្ថុឬម្ចាស់ដើមវិញ
- អនុវត្តការពិន័យអន្តរការណ៍ដោយអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ
- ចាត់វិធានការផ្សេងទៀតក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃការអនុវត្តច្បាប់នេះ។

មាត្រា៨៧ .–

ក្នុងប្រតិបត្តិការពិនិត្យបទល្មើស មន្ត្រីអធិការកិច្ចជលផលដែលទទួលបាននីតិសម្បទាជានគរបាលយុត្តិធម៌ត្រូវអនុវត្តតាមក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ និងអាចស្នើសុំជំនួយពីរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ កងកម្លាំងប្រដាប់អាវុធ

រាល់ការផលិតឬនាំចូលប្រភេទចំណីវារីសត្វឬឱសថវារីសត្វ ត្រូវចុះបញ្ជីដោយអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់។ ចំណីវារីសត្វឬឱសថវារីសត្វគ្រប់ប្រភេទដែលស្នើចុះបញ្ជី ត្រូវឆ្លងកាត់ការធ្វើវិភាគ ផ្ទៀងផ្ទាត់សមាសធាតុឬសារធាតុសកម្មនៅមន្ទីរពិសោធន៍ដែលមានការទទួលស្គាល់ពីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

ចំណីវារីសត្វឬឱសថវារីសត្វដែលមានទិន្នន័យមិនគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់វាយតម្លៃលើសំណើសុំចុះបញ្ជី តម្រូវឱ្យធ្វើការសាកល្បងប្រសិទ្ធភាពនិងសុវត្ថិភាពនៅមន្ទីរពិសោធន៍ឬស្ថានីយពិសោធន៍ដែលមានការទទួលស្គាល់ពីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

អង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកជលផលត្រូវកំណត់ពិធីសារសាកល្បងប្រសិទ្ធភាពនិងគោលការណ៍ណែនាំសម្រាប់វិភាគចំណីវារីសត្វឬឱសថវារីសត្វ។

នីតិវិធីនៃការផ្ដល់លិខិតអនុញ្ញាតនិងការគ្រប់គ្រង ការផលិត នាំចូល នាំឆ្លងកាត់ ធ្វើសន្និធិ វេចខ្ចប់ជាថ្មី ផ្គត់ផ្គង់ ចែកចាយ ឬលក់ដុំ លក់រាយ និងការចុះបញ្ជីចំណីវារីសត្វឬឱសថវារីសត្វ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

មាត្រា៧៦ .–

ហាមឃាត់សកម្មភាពដូចខាងក្រោម៖

១- ការលែងវារីសត្វគ្រប់ប្រភេទដែលមិនមែនជាពូជក្នុងប្រទេសចូលទៅក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផល លើកលែងតែមានការអនុញ្ញាតពីអង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកជលផល។

២- ការផលិត ការនាំចូល ការនាំចេញ ការចែកចាយ ឬការប្រើចំណីវារីសត្វឬឱសថវារីសត្វដែលមានសារធាតុជំរុញការលូតលាស់ខុសប្រក្រតី ដែលបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់សុខភាពសាធារណៈ។

៣- ការបង្ហូរឬការបោះចោលនូវសារធាតុពុល កាកសំណល់វារីវប្បកម្ម ឱសថវារីសត្វ និងឧបករណ៍សម្ភារៈទៅក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលដោយគ្មានការអនុញ្ញាតនិងពុំបានកែលម្អគុណភាពទឹកស្របតាមបទបញ្ជាបច្ចេកទេស និងលក្ខខណ្ឌតម្រូវ ដែលបណ្ដាលឱ្យពុលឬបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់វារីសត្វឬវារីរុក្ខជាតិ។

៤- ការប្រើកូនត្រីឬកូនវារីសត្វផ្សេងទៀតដែលបានពីការនេសាទខុសច្បាប់ គ្មានរបាយការណ៍ និងគ្មានបញ្ញត្តិ ដើម្បីផលិតជាម្សៅត្រី ខ្លាញ់ត្រី ឬចំណីវារីសត្វក្នុងការធ្វើវារីវប្បកម្ម។

៥- ការប្រមូលផល ការទិញ ការលក់ ការធ្វើអំណោយ ឬការចែកចាយនូវផល ផលិតផលវារីវប្បកម្មដែលមានជំងឺ ឬមានជាតិពុល ឬមានផ្ទុកសំណល់គីមីលើសកម្រិតកំណត់។

៦- ការក្លែងបន្លំប្រភពដើម អត្តសញ្ញាណ ឈ្មោះពាណិជ្ជកម្ម សម្បករវេចខ្ចប់ សារធាតុឬសមាសធាតុផ្សំរបស់ចំណីវារីសត្វឬឱសថវារីសត្វដែលប្រើក្នុងការធ្វើវារីវប្បកម្ម។

៧- ការធ្វើវារីវប្បកម្មប្រភេទវារីជាតហាមឃាត់។

មាត្រា៧៧ .–

ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ត្រូវចេញសេចក្ដីប្រកាសស្ដីពីការឆ្លងឬការរាតត្បាតជំងឺវារីសត្វណាមួយ តាមសំណើរបស់អង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកជលផល។

អង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកជលផលត្រូវផ្សព្វផ្សាយនិងចាត់វិធានការបង្ការ ការទប់ស្កាត់ និងការការពារការឆ្លងឬការរាតត្បាតជំងឺវារីសត្វ។

ករណីចាំបាច់ ពេលកើតមានជំងឺធ្ងន់ធ្ងរចំពោះវារីសត្វដែលបណ្ដាលឱ្យប៉ះពាល់សុខភាពសាធារណៈ និងបរិស្ថានធ្ងន់ធ្ងរ ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ត្រូវសហការជាមួយក្រសួងសុខាភិបាលនិងក្រសួងបរិស្ថាន ដើម្បីចាត់វិធានការបង្ការនិងទប់ស្កាត់ការរីករាលដាល។

ជំពូកទី១០
ការគ្រប់គ្រងផល ផលិតផលជលផល

មាត្រា៧៨ .-

អង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកជលផល មានភារកិច្ចទទួលខុសត្រូវលើការគ្រប់គ្រងនិងត្រួតពិនិត្យគុណភាព និងសុវត្ថិភាពផល ផលិតផលជលផលនៃការធ្វើអាជីវកម្មផល ផលិតផលជលផល ការដឹកជញ្ជូន ការនាំចេញ ការនាំចូល និងការនាំឆ្លងកាត់។

នីតិវិធីនិងលក្ខខណ្ឌតម្រូវសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងនិងត្រួតពិនិត្យគុណភាពនិងសុវត្ថិភាពផល ផលិតផលជលផលនៃការធ្វើអាជីវកម្មផល ផលិតផលជលផល ការដឹកជញ្ជូន ការនាំចេញ ការនាំចូល និងការនាំឆ្លងកាត់ជាលក្ខណៈពាណិជ្ជកម្មត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

មាត្រា៧៩ .-

បុគ្គលដែលធ្វើអាជីវកម្មផល ផលិតផលជលផល ត្រូវមានលិខិតអនុញ្ញាតពីអង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកជលផល លើកលែងតែអាជីវកម្មលក្ខណៈគ្រួសារ ដែលមិនតម្រូវឱ្យមានលិខិតអនុញ្ញាត។

ចំពោះប្រភេទផល ផលិតផលជលផលកំពុងរងគ្រោះថ្នាក់ដែលស្ថិតក្នុងឧបសម្ព័ន្ធនៃអនុសញ្ញាសាយតេស ត្រូវអនុលោមតាមអនុសញ្ញាសាយតេសនិងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធជាធរមាន។

មាត្រា៨០ .-

បុគ្គលដែលធ្វើអាជីវកម្មផល ផលិតផលជលផល ត្រូវគោរពតាមលក្ខខណ្ឌដូចខាងក្រោម៖

១- អនុវត្តគោលការណ៍អនាម័យល្អនិងផលិតកម្មល្អ។

២- ធានាស្តង់ដាអនាម័យនិងសុវត្ថិភាពអាហារ។

៣- ធានាការវេចខ្ចប់និងដាក់ស្លាកសញ្ញាពាណិជ្ជកម្មលើផល ផលិតផលជលផលឱ្យត្រឹមត្រូវ។

៤- មានសៀវភៅតាមដានការអង្កេតដានផល ផលិតផលជលផល។

៥- ទទួលខុសត្រូវលើផល ផលិតផលជលផលដែលគ្មានសុវត្ថិភាព។

៦- រាយការណ៍អំពីផល ផលិតផលជលផលដែលគ្មានសុវត្ថិភាព មកអង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកជលផល ឬមន្ត្រីជំនាញទទួលបន្ទុកជលផលមានសមត្ថកិច្ចជិតបំផុត ដើម្បីចាត់វិធានការតាមនីតិវិធី។

៧- អនុវត្តលក្ខខណ្ឌផ្សេងទៀតស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ។

មាត្រា៨១ .-

បុគ្គលដែលនាំចូលផល ផលិតផលជលផលជាលក្ខណៈពាណិជ្ជកម្ម ត្រូវមានលិខិតអនុញ្ញាតពីអង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកជលផល វិញ្ញាបនបត្របញ្ជាក់ប្រភពដើម និងវិញ្ញាបនបត្រសុខភាពស្របតាមនីតិវិធីនិងលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃការគ្រប់គ្រងនិងត្រួតពិនិត្យលើគុណភាពនិងសុវត្ថិភាពផល ផលិតផលជលផល។

បុគ្គលដែលនាំចេញនិងនាំឆ្លងកាត់ផល ផលិតផលជលផលជាលក្ខណៈពាណិជ្ជកម្ម ត្រូវមានលិខិតអនុញ្ញាតពីអង្គភាពទទួលបន្ទុកជលផល ចំពោះផលិតផលដែលកំណត់ក្នុងបញ្ជីទំនិញហាមឃាត់និងទំនិញជាប់កម្រិតកំណត់និងវិញ្ញាបនបត្រសុខភាព អនុលោមតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវពីប្រទេសនាំចូល។

ចំពោះការនាំចេញ នាំចូល និងនាំឆ្លងកាត់ប្រភេទផល ផលិតផលជលផលដែលកំពុងរងគ្រោះថ្នាក់ដែលស្ថិតក្នុងឧបសម្ព័ន្ធនៃអនុសញ្ញាសាយតេស ត្រូវមានលិខិតអនុញ្ញាតពីអង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកជលផល អនុលោមតាមអនុសញ្ញាសាយតេសនិងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធជាធរមាន។

ការដឹកជញ្ជូនផល ផលិតផលជលផលជាលក្ខណៈពាណិជ្ជកម្មក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវមានលិខិតអនុញ្ញាត។

រាល់ការនាំឆ្លងកាត់ផល ផលិតផលជលផល ត្រូវអនុវត្តលក្ខខណ្ឌដូចមានចែងក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងអន្តរជាតិពាក់ព័ន្ធនឹងការដឹកជញ្ជូនទំនិញឆ្លងកាត់ ឬអនុសញ្ញា កិច្ចព្រមព្រៀង និងលិខិតុបករណ៍អន្តរជាតិពាក់ព័ន្ធ ដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជាភាគី។

មាត្រា៨២ .-

ហាមឃាត់សកម្មភាពដូចខាងក្រោម៖

១- ក្លែងបន្លំលិខិតអនុញ្ញាត វិញ្ញាបនបត្រ ឬឯកសារពាក់ព័ន្ធដែលតម្រូវដោយច្បាប់នេះ។

២- ក្លែងបន្លំលទ្ធផលវិភាគ សំណាកវិភាគ លទ្ធផលរោគវិនិច្ឆ័យសុខភាពវារិជាត។

៣- ធ្វើអាជីវកម្មផល ផលិតផលជលផលដែលក្លែងបន្លំ គ្មានអនាម័យ ឬខូចគុណភាព។

៤- ធ្វើអាជីវកម្ម ដឹកជញ្ជូន នាំចេញ នាំចូល ឬនាំឆ្លងកាត់ផល ផលិតផលជលផលដែលបានពីការធ្វើនេសាទខុសច្បាប់ គ្មានរបាយការណ៍ និងគ្មានបញ្ញត្តិ។

៥- ធ្វើអាជីវកម្ម ដឹកជញ្ជូន នាំចូលផល ផលិតផលជលផលជាលក្ខណៈពាណិជ្ជកម្ម ដោយគ្មានលិខិតអនុញ្ញាត ឬខុសលក្ខខណ្ឌដែលកំណត់ក្នុងលិខិតអនុញ្ញាត ឬខុសលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃការគ្រប់គ្រងនិងត្រួតពិនិត្យលើគុណភាពនិងសុវត្ថិភាពផល ផលិតផលជលផល។

៦- នាំចូលផល ផលិតផលជលផលជាលក្ខណៈពាណិជ្ជកម្ម ដោយគ្មានវិញ្ញាបនបត្របញ្ជាក់ប្រភពដើម ឬវិញ្ញាបនបត្រសុខភាព។

៧- នាំចេញឬនាំឆ្លងកាត់ផល ផលិតផលជលផលជាលក្ខណៈពាណិជ្ជកម្មដោយគ្មានលិខិតអនុញ្ញាតចំពោះផលិតផលដែលកំណត់ក្នុងបញ្ជីទំនិញហាមឃាត់និងទំនិញជាប់កម្រិតកំណត់។

៨- ប្រើសារជាតុបន្ថែមលើសកម្រិតអនុញ្ញាតឬសារជាតុគីមីហាមឃាត់លើផល ផលិតផលជលផលនិងផលិតកម្មវារីវប្បកម្ម ដូចមានចែងក្នុងលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃការគ្រប់គ្រងនិងត្រួតពិនិត្យលើគុណភាពនិងសុវត្ថិភាពផល ផលិតផលជលផល។

៩- ប្រមូលទិញ លក់ ធ្វើអំណោយ ឬចែកចាយផល ផលិតផលជលផលដែលផ្ទុកសំណល់គីមីលើសកម្រិតកំណត់។

ជំពូកទី១១
កម្រៃសេវាសាធារណៈ

មាត្រា៨៣ .-

បុគ្គលដែលស្នើសុំលិខិតអនុញ្ញាតឬវិញ្ញាបនបត្រសម្រាប់សកម្មភាពអាជីវកម្ម សេវាកម្មពាក់ព័ន្ធនឹងជលផល ដូចមានចែងក្នុងបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ មានកាតព្វកិច្ចបង់កម្រៃសេវាសាធារណៈ។

កម្រៃសេវាសាធារណៈតាមប្រភេទនីមួយៗត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរវាងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

ជំពូកទី១២
អធិការកិច្ចជលផល

មាត្រា៨៤ .-

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ត្រូវចាត់តាំងឱ្យមានមន្ត្រីអធិការកិច្ចជលផលថ្នាក់ជាតិ។

រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវចាត់តាំងឱ្យមានមន្ត្រីអធិការកិច្ចជលផលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ក្នុងដែនសមត្ថកិច្ច